

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ

סֵפֶר

עֲצוֹת אֶמּוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיזוּק, אֶמּוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂיּוֹת לַחַיִּים,
נִכְתְּבוּ עַל יְדֵי רֹאשׁ יוֹשִׁיבֵת
תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה בְּרֶסֶלֶב

תשפ"א

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש ירושלים
Heichal Hakodesh Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15
052-764-4664

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh Beitar Illit
רחוב החווה מלובלין 58
052-767-4285

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh Beit Shemesh
רחוב ריב"ל 6
050-419-9751

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמיעת השיעורים באודיש, בלשון הקודש ובאנגלית
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קוואל פון חיוק לנשים
079-704-0069

קול ברסלב
079-704-0066

חיוק יומי

לקבלת החיוק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com

RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש ירושלים/בני ברק/צפת/בית שמש

נַעֲתוּ אֲמוּנָה

- א. שֶׁנִּפְגַּשׁ שׁוֹב לִפְנֵי שְׁגוּמִים אֶת הַשִּׁדּוּךְ?.....
- איפה הַמְּקוֹד שֶׁבַּתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב יוֹצֵאִים חוֹבֶת יָדִי
- ב. לִימוּד הַתּוֹרָה גַּם בְּלִי לְהַבִּין?.....
- ה. אִיךְ נוֹהֲגִים בְּיוֹם הַחֶפֶה?.....
- האם לֹא צָרִיךְ לְקַלֵּל רָשָׁעִים?.....
- ו. אִיךְ אֲנִי מִתְחַזֵּק לְהַחֲזִיק רַק טֶלְפוֹן כֶּשֶׁר?.....
- ח. אִצֵּל מִי לְקִנּוּת מְזוּזוֹת חֲדָשׁוֹת?.....
- י. אֲנִי מְרַגֵּשׁ חֶסֶד עֵרָה, אִיךְ אֲנִי מִתְחַזֵּק?.....
- יא.

אִישׁ אֲמוּנָה

- א. הַסֵּפֶר תּוֹרָה נִכְתָּב עִם דְּמֵי שִׁדְכָנוֹת.....
- הַמּוֹנֵי אֲנָשִׁים מִתְחַיִּים עִם הַחֲזִיזוּק שֶׁל רִבֵּינוּ.....
- ג. לְהַתְּכוֹנֵן לְשִׁמְחָה עִם אֲמוּנָה וּבִטְחוֹן.....
- ד. נָשִׁים הֵן לֹא סְמֵרְטוּטִים.....
- ה. תּוֹדָה לַהֲשֵׁם וְשִׁמּוֹר עַל אִשְׁתְּךָ.....
- ז. אֶפִּילוּ כִּשְׁסוּכָּלִים מֵהוֹרִים, עֲדִינן צָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ לְכַבֵּד אוֹתָם.....
- ח. חֲנוּךְ זֶה עֲבוּדָה שֶׁל עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע שָׁעוֹת.....
- י.

יב אֶצֶל קְבָרֵי צְדִיקִים מְקַבְלִים אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת מִכָּל אֶחָד.....
 יב אֲנִי מִצְפֶּה כָּל הַשָּׁנָה לְהִיּוֹת בֵּין הַקְּהָרִים.....
 יג שְׁנָתַיִם לְהִקְמַת הָעִירָה קָרִית בְּרִסְלָב.....
 טו לֹא לָזוּז מִהַשְׁלָחַן עָרוּךְ.....
 טו לִתֵּת אֶת הַכֶּסֶף לְצֹרֵכֵי הַקְּהָלָה.....
 טז הָעֲצָתוֹ אֲמוּנָה בְּאַנְגְּלִית יָפָה מְאֹד.....
 יז אֲסוּר לְהִסְכִּים לְהַתְּיַסֵּר.....
 יח שְׁלוֹם בֵּית זֶה שֶׁתְּפוֹת, אֵף אֶחָד לֹא צָרִיךְ לְסָבּוֹל מִהַשָּׁנִי.....
 כ לְהַתְּנַחֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ בְּבֵית הַכְּנָסֶת.....
 כא מִלְּמַד בּוֹנֶה אֶת עַם יִשְׂרָאֵל.....
 כג עִם תְּפִלָּה אֵתָּה תַּחֲזִיק בְּאוֹמֶן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.....
 כג לֹא לְהַשְׁפִּיל אֶת עַצְמְכֶם.....
 כד בְּרַרְתָּ יָפָה אֶת הַהֲלָכָה בְּכוֹז בְּהִירוֹת.....
 כד בְּזָכוֹת שְׁזָרְקָתָם אֶת הָאֵינְטֶרְנֵט, אַתָּם תִּזְכּוּ לִילָדִים.....
 כה גוֹדֵל מַעֲלַת תִּרְגוּם הַגְּלִיוֹן לְאַנְגְּלִית.....
 כו אִם מַחְזִיקִים מַעֲמָד מְגִיעִים לְדְבָרִים יָפִים.....

שְׁנִפְגַּשׁ שׁוֹב לִפְנֵי שְׁגוּמִים אֶת הַשִּׁידוּךְ?

שְׂאֵלָה:

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי בַּחוּר שֶׁמְקוֹרֵב לְהִיכָל הַקּוֹדֶשׁ, לֹא עוֹבֵר יוֹם שָׁאֲנִי לֹא לומֵד אֶת הַשִּׁיעוּרִים הַקְּבוּעִים שְׁלִי בַּתּוֹרָה, וְאֲנִי גַם עוֹסֵק הַרְּבֵה בַּהֲפָצָה בְּרוּךְ הַשֵּׁם.

רָצִיתִי לְשֹׂאוֹל לְגַבִּי שִׁידוּךְ, הַצִּיעוּ לִי שִׁידוּךְ טוֹב, הוֹרִי בְּרוּר הֵיטֵב וְהֵם מְאֹד מְרוֹצִים מִהַבְּחוּרָה, וְגַם אֲנִי, הַמְשִׁפָּחָה מְאֹד טוֹבָה, אֲנִי רַק לֹא יוֹדֵעַ הֵאֵם עָלִי לומר לָהֶם שָׁאֲנִי עוֹסֵק בַּהֲפָצָה, אוֹ אוֹלִי אֲנִי בְּכָלֹל צְרִיךְ לְהַפְסִיק לַעֲשׂוֹת הַהֲפָצָה?

בְּכָלֹל אֵיךְ מְמַשִּׁיכִים מִפֶּה? הֵאֵם צְרִיךְ לְבַרֵּר עוֹד, הֵאֵם עָלִי לְהִפְגֵּשׁ אֶתָּה שׁוֹב, אוֹ שְׂאוֹלִי יֵשׁ דְּבָרִים אֲחֵרִים שֶׁעָלִי לַעֲשׂוֹת לִפְנֵי גֵמֵר הַשִּׁידוּךְ?

יִישַׁר כַּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ז' אֵייר, שְׁנַת תִּשְׁפ"א

לְכָבוֹד ... נִרְוֵ יָאִיר

קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם הַבְּחוּרָה יֵרָאֵת שְׁמִים, בְּרִיאָה, צְדָקָה - תִּמְשִׁיךְ עִם הַשִּׁידוּךְ.

אֵל תְּדַבֵּר מִלִּים מִיָּתְרוֹת; אֵל תְּדַבֵּר מִהִיכָל הַקּוֹדֶשׁ, אֵל תְּדַבֵּר מִהֲפָצָה; אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֹו אֶתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת, אֶתָּה לֹא צְרִיךְ רְשׁוֹת מֵאֶף אֶחָד.

אִם אֶתָּה תִּתְּנֶנָּהג כְּתִלְמִיד הִיכָל הַקּוֹדֶשׁ, תְּדַבֵּר יָפֶה, אֶתָּה תְּכַבֵּד אֶת חֲמִיד,

תִּכְבֹּד אֶת אִשְׁתְּךָ - אֵף אֶחָד לֹא יִפְרִיעַ לָךְ בְּדַרְכְּךָ, תּוּכַל לַעֲשׂוֹת הַפְּעָה וּפָף גַּם הַכֹּל.

לְגַבִּי הָאֵם לְהַפְגִּישׁ שׁוֹב; זֶה תְּלוּי בָךְ, אִם אַתָּה מְרַגֵּשׁ שְׂאֵתָה רוֹצָה לְבָרֵר יוֹתֵר, אֲזִי אַתָּה יְכוּל לְלַכֵּת לְעוֹד פְּגִישָׁה. אֲנִי מִבִּין מִהֲמַלִּים שְׁלָךְ שְׂאֵתָה כְּבָר יוֹדֵעַ טוֹב מֶה אַתָּה רוֹצָה, אַתָּה מְאֹד מְרַצָּה, אֲזִי אַתָּה כְּבָר יְכוּל לְגִשֵּׁת ל"לַחִיִּים".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

איפה המקור שבתורה שבכתב יוצאים חובת ידי לימוד התורה גם בלי להבין?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

קודם כל יישר כח גדול על השיעורים ודברי החיזוק שהם באמת במים קרים על נפש עיפה.

באחד מן השיעורים שמעתי מראש הישיבה שליט"א שבשלחן ערוך נפסק שבתורה שבכתב יוצאים ידי חובת לימוד התורה גם בלי להבין. רציתי לשאול האם ראש הישיבה יכול לצוץ לזה מראה מקום, חפשתי בהלכות תלמוד תורה, אבל לצערי לא מצאתי. יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי קדושים, ז' אייר, שנת תשפ"א

לכבוד ... גרזי יאיר

קבלתי את מכתבך.

ה"מגן אברהם" אומר לגבי תורה שבעל פה (אורח חיים סימן נ, סעיף קטן ב'): "[אם אינו מבין] אינו נקרא לימוד", וכך פוסק גם שלחן ערוך הרב, בלמוד תורה שבכתב: "אם מוציא בשפתו, אף על פי שאינו מבין אפילו פרוש המלות מפני שהוא עם הארץ, הרי זה מקיים מצות ולמדוהם; ולפיכך כל עם

הָאָרֶץ מְבָרָךְ בְּרַכַּת הַתּוֹרָה בְּשֹׁחַר לִפְנֵי הַפְּסוּקִים וְכֵן כְּשֶׁעוֹלָה לְסֹפֵר תּוֹרָה (שְׁלֹחַן עָרוֹךְ הָרֵב הַלְכוֹת תְּלֻמִּיד תּוֹרָה פָּרָק ב', סְעִיף יב) .

הִגִּיעַ רַבֵּינוּ הַקְדוּשׁ וְהִבִּיא לְדוֹרָנוּ מִתְּנָה טוֹבָה, דֶּרֶךְ לְכָל אֶחָד לְלִמּוּד – אֲפִילוּ שְׁלֹא מְבִינִים מָה שְׁלּוּמִדִּים. רַבֵּינוּ אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן עו): "שְׁאִין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֻמִּירָה לְבַד, לוֹמַר הַדְּבָרִים כְּסֹדֶר, וּמִמִּילָא יָבִין, וְלֹא יִבְלָבֵל דַּעְתּוֹ בְּתַחֲלֵת לִמּוּדוֹ שִׁירָצָה לְהִבִּין תִּכְף, וּמִחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הִרְבָּה תִּכְף וְלֹא יָבִין כָּלֵל, רַק יִכְנִיס מִחוּ בְּהַלְמוּד, וַיֹּאמֶר כְּסֹדֶר בְּזִרְיוֹת וּמִמִּילָא יָבִין, וְאִם לֹא יָבִין תִּכְף, יָבִין אַחֵר כֵּף, וְאִם יִשְׁאַרוּ אֵיזָה דְּבָרִים, שְׁאַף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לַעֲמֹד עַל כּוֹנְנוֹ, מָה בְּכֵף, כִּי מַעֲלַת רַבּוֹי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכֹּל," כִּפִּי שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּה אוֹמְרִים (שִׁבְתָּ סָג ע"א; עֲבוּדָה זָרָה יט): "לְגִמּוּר וְהִדָּר לְסֹבֵר, וְאֵף עַל גֵּב דִּלָּא יֵדַע מָה קָאָמַר," שְׁאָדָם קוֹדֵם יֹאמַר אֵת הַמִּלִּים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲפִילוּ שֶׁהוּא לֹא מְבִין מָה הוּא לוֹמֵד, וְאַחֵר כֵּף יִלְמַד כְּדִי לְהִבִּין, "כִּי עַל יְדֵי רַבּוֹי הַלְמוּד, שִׁילְמַד בְּמַהֲיִירוֹת וַיִּזְכֶּה לְלַמֵּד הִרְבָּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לַעֲבֹר כְּמָה פְּעָמִים אֱלוֹ הַסְּפָרִים שְׁלּוּמִד – לְגִמְרָם, וְלַחֲזוֹר לְהַתְחִיל וּלְגִמְרָם פַּעַם אַחֵר פַּעַם, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יָבִין וְכו'." כְּשֶׁמִּתְרַגְּלִים לְלַמּוּד בְּמַהֲיִירוֹת הָרִי לוֹמְדִים הִרְבָּה מְאֹד עַל יְדֵי זֶה זוֹכִים לַעֲבֹר עַל כָּל דְּבַר הִרְבָּה מְאֹד פְּעָמִים עַד שְׁזוֹכִים לְהִבִּין מָה שְׁלּוּמִדִּים.

רַבֵּינוּ הִרְבָּה לְדַבֵּר אֵלֵינוּ מִהַלְמוּד בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, לֹא לַחֲפֹשׁ לְהִבִּין מִיָּד מָה שְׁלּוּמִדִּים, אֲלָא לְלַמּוּד הִרְבָּה בְּלִי לְהִבִּין עַד שִׁיזְכּוּ לְהִבִּין. כִּי זֶה עֲצָה טוֹבָה מְאֹד שִׁיזְכּוּ לְלַמּוּד, עַל יְדֵי הַדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲפָשָׁר לְזַכּוֹת לְלַמּוּד וּלְהִגִּיעַ לְכָל הַתּוֹרָה כּוֹלָה, וּבִסּוּף זוֹכִים לְהִבִּין הִרְבָּה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר כְּשֶׁלּוּמִדִּים בְּמִטְרָה לְהִבִּין מִיָּד עִם כָּל הַדְּקוּדוּקִים.

כְּשֶׁלּוּמִדִּים עַל סֹדֶר דֶּרֶךְ הַלְמוּד זוֹכִים לְהַסְפִּיק הִרְבָּה יוֹתֵר מִמָּה שֶׁמְסַפִּיקִים כְּשֶׁלּוּמִדִּים לֹאט וּמִתְבּוֹנְנִים בְּכָל מִילָה, שְׁנֵה רַק מְפָרִיעַ לְלַמּוּד, "וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם פָּסְקוּ מִלְמוּדֵם לְגִמְרֵי עַל יְדֵי רַבּוֹי הַדְּקוּדוּקִים שֶׁלָּהֶם, וּמֵאוּמָה לֹא נִשְׁאַר בִּידָם".

"אֲבָל כְּשִׁירָגִיל עֲצָמוּ לְלַמֵּד בְּמַהֲיִירוֹת כְּנֹזֶכֶר לְעֵיל – בְּלִי דְקְדוּקִים הִרְבָּה, הַתּוֹרָה תִּתְקַן בְּיָדוֹ, וַיִּזְכֶּה לְלַמֵּד הִרְבָּה מְאֹד, גִּמְרָא וּפּוֹסְקִים כָּלָם, וְתַנ"ךְ

מִדְרָשִׁים וְסִפְרֵי הַזֹּהֵר וְקִבְלָה, וְשָׂאָר סִפְרִים כָּלֶם, וְכָבֶר מִבְּאֵר שִׁיחָתוֹ שֶׁל רַבִּינוּ זְכָרֵנוּ לְבִרְכָּה, שֶׁטוֹב לְאָדָם שִׁיעֵבֶר בְּחַיָּיו בְּכָל הַסִּפְרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, (עֵינֵי שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן כח), עֵינֵי שָׁם.

רַבִּינוּ לֹא בָּא לְחַלֵּק עַל הַהִלָּכָה, רַבִּינוּ נֹתֵן לָנוּ דֶּרֶךְ אֵיךְ לְהִגִּיעַ לַהֲבִנַת הַתּוֹרָה; זֶה מְצִיאֹת, כָּל אֱלוֹ שִׁצְיָתוֹ לְרַבִּינוּ נָהִיּוּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים גְּדוֹלִים, צַדִּיקִים גְּדוֹלִים.

אַסִּים עִם קָטַע מִצְוֹת מוֹהֲרָא ש"ש (צוֹנָא מוֹהֲרָא ש"ש, אוֹת יג): "בְּנֵי, וְחֲתָנֵי לִוְקָחֵי בְנוֹתֵי תַלְמִידֵי הַיִּקְרִים הַלּוּמְדִים וְעוֹסְקִים בְּסִפְרֵי! אֲבָקֶשׁ מִכֶּם מְאֹד שֶׁתִּתְּשִׁבוּ קֶצֶת בְּדַעְתְּכֶם, מִה קוֹרֶה פֹה בְּעוֹלָם הַזֶּה הָעוֹבֵר, וְתִבְאוּ לִידֵי יֵשׁוּב הַדַּעַת כִּי הַכֹּל הֵבֵל, וְהַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם פּוֹרְחִים כָּצֵל צִפּוֹר הַפּוֹרֶחַ בְּאוֹר, מִמָּשׁ בְּהֶרֶף עֵינַי, הִנֵּה הָאָדָם פֶּאֶן, וְעוֹד מַעֲט יֵשׁוּב אֶל הָאֲדָמָה.

וַיֵּמָּה יִשְׂאָר מִמֶּנּוּ? רַק מִה שֶׁזָּכָה לְסִגָּל בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּמֵאֵמֶר הַתֵּנָא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת ו, י): 'אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלָא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד'.

וְלָכֵן, זְכָרוֹ הֵיטֵב אֶת הַמַּתָּנָה הַיִּקְרָה שֶׁזָּכִינוּ לְקַבֵּל מִרַבִּינוּ ז"ל וְהוּא "סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלְמוּד" אֲשֶׁר עַל פִּי דֶּרֶךְ וְעֵצָה קִלְעָה וְנַעֲיֵמָה הַזֶּה, אַתֶּם יְכוּלִים לְהִיּוֹת וּלְטַיֵּל בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִמָּשׁ, מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא (בְּבֵלִי יְרוּשָׁלַיִם) תּוֹסֵפֶתָא, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ, כָּל סִפְרֵי הַמְדְרָשִׁים הַגְּדוֹלִים וְהַקְטָנִים, וְעַד סִפְרָא וְסִפְרֵי מְכִילְתָּא וְכוּ', וְכָל סִפְרֵי הַזֹּהֵר הַקְדוּשׁ וְהַתְקוּנִים, וְכָל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל, וְכָל סִפְרֵי תַלְמִידֵי הַבַּעַל שָׁם טוֹב זי"ע, וְתַלְמִידֵי תַלְמִידָיו וְכוּ', וְכָל סִפְרֵי מוֹסֵר וְכָל סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים וְסִפְרֵי הַלָּכָה מְגִדּוּלֵי הַפּוֹסְקִים.

אֲשֶׁר רַק אֶת זֶה תִּקְחוּ עִמָּכֶם, וְרַק זֶה הוּא עֲשֶׂרְכֶם לְאֶרֶץ יָמִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, כִּי חוּץ מִתּוֹרָה כָּל הַחַיִּים לֹא שׁוֹיִם כָּלָל, וְהָאָדָם נִמְדָּד רַק כְּפִי לַמּוֹדוֹ וְהַתְעַסְקוֹתוֹ וְהַתְמַדָּתוֹ בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכִשְׂאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, בְּזֶה מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד עֲרִיבוּת, נַעֲיֵמוֹת, יְדִידוּת זֵיו, חִיּוֹת יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה, כִּי אֵין טוֹב אֲלָא תּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר (מְשִׁלִּי ד, ב):

כי לקח טוב נתתי לכם תורתִי אל תעזבו. ולמעלה בעולמות העליונים חשוב רק תורה.

על כן, אהובי, בני, וחתני לוקחי בנותי, ותלמידי היקרים! ראו לקבוע עתים לתורה, ותגבשו מזמנכם ללמד בכל יום תורה הקדושה, ותדעו שרק זה ישאר מכם, אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכון לבו לשמים, וכל זמן שאתם בכוחכם ושכלכם הבריא, ראו לברוח מכל מיני בני אדם המפספסים דברים בטלים, ומדברים דברים של מה בכך, ומכל שכן דיבורים אסורים, כגון לשון הרע, רכילות ליצנות וכו', ותברחו אל תוף תורה הקדושה מדי יום ביומו במסירות נפש גדולה.

וכשתגיעו לעולם האמת אז תוכחו צדקת "סדר דרך הלמוד" של רבנו ז"ל. ועל כן, מה ולמה לכם להתנבח? ! טעמו וראו כי טוב ה'! הרגילו עצמכם לזה, ואז תראו ותרגישו כל מיני טעמים בחייכם, כי התורה היא חיותנו בעולם הזה ובעולם הבא – חיות גשמי וחיות רוחני.

אשרי מי שאינו מטעה עצמו בזה העולם כלל, ויודע אשר עקר הלמוד הוא רק לעשות רצונו יתברך, ולומד על מנת לקים מצוותיו יתברך, ולעשות נחת רוח לו יתברך, ואז כל הלמוד שלו הוא רק למען השם יתברך לשמה דיקא, ולא לשם שום בריה שבעולם, להקראות רב או למדן צדיק ומקובל, אלא לומד בתמימות ופשיטות לפניו יתברך, אשר אין ערוך לכונה זו. אקנה שתצייתו אותי בזה, ולא תתחרטו כלל, לא בזה ולא בבא"ע כדאן. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איך נוהגים ביום החפּה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני כלה ברוך השם, ואנו מתכוננים לחתונה, ואני רוצה לשאול מה צריכים לעשות ביום הגדול של החפּה, האם יש אי אלו תפילות כתובות לפלה ביום החפּה? או דברים

אַחֲרִים לַעֲשׂוֹת וּלְבַקֵּשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה?

יִישָׁר כַּח

תְּשׁוּבָה :

בַּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ז' אֵייר, שְׁנַת תִּשְׁפ"א
לְכַלֵּה תַּחֲנִי

קִבַּלְתִּי אֶת הַמִּכְתָּב.

עֲכָשְׁיוּ נִשְׁאָר רַק לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ עַל הַנְּסִים הַגְּדוֹלִים
שֶׁהוֹלֵכִים לְהַתְחַתֵּן, וּבְאוֹתוֹ זְמַן מְבַקְשִׁים מֵהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ עַל הַמַּשָּׁךְ, שְׂיוֹכְלוּ
לְכַנּוֹת מְקוֹם לְשִׁכְנִינָה, לְכַנּוֹת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, מְקוֹם לְהִשְׁרָאֵת הַשְּׁכִינָה.
הַרְבֵּה פְּעָמִים נִלְחָצִים מְרֹוב הַלַּחֲץ שֶׁצָּרִיכִים לְהִסְפִּיק לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן;
הַרְבֵּה מְאֹד חֲתָנִים וְכֻלּוֹת מְתַמְלָאִים בַּעֲצָבִים וְ"נִעְרָוִים" בַּיּוֹם חֲפָתָם מְרֹוב
לַחֲץ שֶׁצָּרִיכִים לְנַצֵּל.

אַבֵּל אִם מוֹדִים וּמַהֲלִלִים, לֹא מִפְּסִיקִים לוֹמַר: "אֲנִי מוֹדָה לָךְ אָבִיא, אֲנִי
מִשְׁבַּחַת אוֹתָךְ אָבִיא עַל כָּל הַחֲסֵד וְעַל כָּל מַה שֶּׁאַתָּה עוֹשֶׂה אֵתִי" - זֶה מְרַגֵּעַ
אֶת הָאָדָם.

הֲשֵׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּלְכוּ לַחֲתוּנָה בְּשִׂמְחָה וְיִשׁוּב הַדַּעַת.

...

הָאֵם לֹא צָרִיךְ לְקַלֵּל רְשָׁעִים?

שְׂאֵלָה :

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישָׁר כַּח גְּדוֹל עַל הַתְּשׁוּבָה שֶׁקִּבַּלְתִּי [הַמִּכְתָּב מוּבָא בְּסוֹף מִכְתָּב זֶה], אֲשֶׁתִּדַּל לְקוּיִם
הַכֵּל.

אֲנִי רַק רוֹצֶה לְשְׂאוֹל שׁוֹב עַל מַה שֶּׁרֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה כּוֹתֵב לֹא לְקַלֵּל, מַה אֲנִי עוֹשֶׂה
בְּשִׂאֲנִי רוֹאֶה רְשָׁע, כֹּפֵר, אוֹ רְשָׁע שְׂמִסִּית?

יִישָׁר כַּח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ח' אייר, שנת תשפ"א

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אל תקלל אף אחד, מעזב את הענין של קללות; תברך כל אחד, איך אתה יודע מיהו רשע פשוט ומיהו רשע? איך אתה יודע מיהו כפר? מעזב את הדרך הזו.

כשיש חשך יש שתי דרכים איך להדליק את האור, או לגרש את החשך או להדליק הרבה נרות; כשהולכים בדרך של קללות זה כמו לגרש חשך, לא נהיה פחות חשוך, אבל אם מדליקים נרות, עושים דברים טובים, עוסקים במצוות ומעשים טובים, בפרט כשעוסקים בהפצה, מקרבים יהודים להשם יתברך; אז נהיה אור, מסתלק כל החשך, כל הרשעים וכל האפיקורסים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

[המכתב שנוצר לעיל

להתרגל לברך, לא לקלל

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת טהרה, כ"ט ניסן, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

ההנהגה שלך לא טובה, אתה מקלל וכו'; רבינו אומר (ספר המידות אות קללה, חלק ב', סימן א'): "אדם הרגיל בקללות, הוא מעולם התוהו", הוא חי בלי אמונה, הכל אצלו זה תוהו ובהו; עדיף שתתרגל לברך כל אחד, כפי שרבינו ממשיך שם: "הרגיל בברכה, הוא מעולם התקון", הוא אדם בריא, אדם שלם, זה מראה שהאמונה אצלו היא שלמה.

בענין להפסיק לקחת תרופות; את זה אפשר לעשות רק עם רופא, אי אפשר להפסיק פתאום, כי אז יכולים לפול בחיזרה וזה עלול להיות יותר גרוע; לך לרופא ומה שהרופא יאמר לך - כך תעשה.

לגבי השידוך שלך; תתפלל שתמצא את השידוך שלך. שידוך תלוי רק

בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כַּמָּה שְׁמִבְקָשִׁים עַל זֶה יוֹתֵר - כִּךְ הַשִּׁדּוּךְ מִתְקָרֵב יוֹתֵר.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

[...]

אֵיךְ אֲנִי מִתְחַזֵּק לְהַחֲזִיק רַק טֶלְפוֹן כָּשֶׁר?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

שָׁמַעְתִּי אֶת הַשִּׁיעוּר שֶׁל יוֹם רֵאשׁוֹן, וְזֶה מֵאֵד חֲזָק אוֹתִי לְהַחֲזִיק רַק טֶלְפוֹן כָּשֶׁר מִסָּגָן
הַיִּטֵּב. עַד עַכְשָׁיו גַּם הָיָה לִי בִּטְלָפוֹן סֵנוֹן חֲלָקִי, אֲבָל עַכְשָׁיו אֲנִי רוֹצֶה לְקַנּוֹת טֶלְפוֹן כָּשֶׁר
לְגַמְרִי.

אֲנִי רוֹצֶה שְׂרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יַחֲזִק אוֹתִי עַל זֶה, כִּי אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם אוּכַל לְהַחֲזִיק מַעֲמָד.
אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ מֵרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א שִׁיתְּפַלֵּל עִבּוּרִי שֶׁכִּבֵּר אֲמַצָּא אֶת הַזּוּוג
הָאֲמִתִּי שְׁלִי בְּקֶרֶב וּבִנְקֹל.

יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, י' אֲזִיר, שְׁנַת תִּשְׁפ"א

לְכַבֹּד ... נִרְוֵ יָאִיר

קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תְּהִיָּה חֲזָק, תְּהִיָּה חֲכָם וְתְהִיָּה צִיָּתָן; אַל תִּקְנֶה לָךְ
טֶלְפוֹן שְׂאִפְשֹׁר לְצָפוֹת בּוֹ בַּעֲבֻרוֹת. מֵה אוֹמֵר לָךְ אַחֵי הַיָּקָר, יֵשׁ לָנוּ בְּדוּרֵנוּ
אֶת הַנִּסְיוֹן הַנוֹרָא לְהַחֲזִיק בְּלִים שְׂאִפְשֹׁר לְצָפוֹת בָּהֶם בַּעֲבֻרוֹת מִסּוּף הָעוֹלָם
וְעַד סוּפוֹ; הַפְּלִים הַלָּלוּ כִּכֵּר עָקְרוּ אֶלְפֵי בַּחוּרִי וּבַחוּרוֹת יִשְׂרָאֵל מִהַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה. אִם צוּפִים בַּעֲבֻרוֹת מְאֻבָּדִים הַכֹּל, מְאֻבָּדִים אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
וְאִם אֵין אֲמוּנָה - כִּכֵּר אֵין כָּלוּם, זֶה גּוֹרֵם שִׁיפְלוּ לַעֲבֻרוֹת וַיֻּאֲבְדוּ אֶת הָאֲמוּנָה
וְהִירָאֵת שְׁמִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

אֲנִי מִקְנֶה שְׁתִּקְבֵּל אֶת הַמְּלִים הַסְּפוּרוֹת שֶׁאֲנִי כוֹתֵב לָךְ מֵהַלֵּב, שְׁלֹא תִקַּח

טלפֿון שְׁאָפֿשֵׁר לְצִפּוֹת בּוּ בַעֲבֻרוֹת ; בָּאוּתוֹ רָגַע זֶה אוֹלִי לֹא יִהְיֶה לָךְ כָּל כּף נוֹחַ, אָבֵל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִהְיוּ יוֹתֵר נוֹחִים, הָעֵתִיד שְׁלָךְ יִהְיֶה נֹחַ יוֹתֵר ; אַתָּה לֹא תִתְקַשֶּׁה כָּל כּף בַּחַיִּים.

הַפִּלִּים הִלְלוּ הֵם דֶּרֶךְ לְהוֹכִיל אֶת הָאָדָם לַמָּוֶת ; הַסֵּמ"ךְ מ"ם מָצָא לוֹ דֶּרֶךְ קֵלָה אִיךָ הוּא יָכוֹל לְהַפִּיל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בַּחוּרִים וּבַחוּרוֹת - בְּקָלוֹת ; בְּמָקוֹם לַעֲבוֹד יוֹמָם וְלַיְלָה לְסַחֵב אוֹתָם לְמָקוֹמוֹת לֹא טוֹבִים, יֵשׁ לוֹ הַיּוֹם דֶּרֶךְ קֵלָה, הַבְּחוּר קוֹנֶה לוֹ סְמָרְטוֹן אוֹ טֵאבֶלֶט וְכַדּוּמָה לָזֶה, וְאָז הוּא כָּבֵר לֹא צָרִיךְ לָלֶכֶת לְאַף מָקוֹם ; הוּא יוֹשֵׁב לוֹ מִחֶבֶא וּמִסְתַּכֵּל שֵׁם בְּכָל הַלְכָלוֹךְ שֵׁשׁ בַּעוֹלָם רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן.

תְּבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל זֶה, תִּסְפֹּר לוֹ כַּמָּה קִשָּׁה לָךְ ; תִּסְפֹּר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בַּשָּׁפָה שְׁלָךְ כַּמָּה אַתָּה נִמְשָׁךְ לְקַחַת טֵלְפֿון שְׁאָפֿשֵׁר לְצִפּוֹת בּוּ וְכו' ; תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שִׁיתֵּן לָךְ כַּחַ לַעֲמוֹד בְּנִסְיוֹן.

בְּזִכּוֹת שֶׁתִּשְׁמַר עַל הָעֵינִים שְׁלָךְ אַתָּה תִּקְבֹּל שִׁידוּךְ טוֹב ; שִׁידוּךְ עִם טַעַם, שִׁידוּךְ עִם חֵן ; אִם לֹא שׁוֹמְרִים עַל הָעֵינִים לֹא יִתְכַּן שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּית. הַצִּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יְהוּדָה הַחֲסִיד סִפֵּר (סֵפֶר חֲסִידִים, סִימָן שפז) : "אָדָם אֶחָד הִתְעַנָּה כַּמָּה יָמִים שִׁיזְמִין לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִשָּׁה שֶׁהוּא אוֹהֵב, וְלֹא נִתְקַיֵּם תַּעֲנִיתוֹ וְתַפְּלוֹתוֹ", הוּא הִגִּיעַ לַצִּדִּיק בְּטַעֲנוֹת : "לָמָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נָתַן לִי אֶת הַשִּׁידוּךְ הַזֶּה, בְּקִשְׁתִּי כָּל כּף הִרְבֵּה !" עָנָה לוֹ הַצִּדִּיק : "אוֹלִי זֶה לֹא הִזְיוּג הַמִּיעֵד לָךְ ?" אָבֵל הָאָדָם בְּכָל זֹאת לֹא רָצָה לְהִרְגֵּעַ, הוּא טַעַן ? הָרִי בְּקִשְׁתִּי כָּל כּף הִרְבֵּה, בְּכִיתִי וְצִמְתִּי כָּל כּף הִרְבֵּה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה צָרִיךְ לְשִׁנוֹת אֶת הַגְּזֵרָה וְלִכְתֹּב לִי אֶת הַשִּׁידוּךְ שְׁאַנִּי אוֹהֵב, "אָמַר הַחֶכֶם : 'מִפְּנֵי שְׂאֵתָה צוּפָה בְּנָשִׁים', "זֶה הַצֶּעַר הַבָּא עָלֶיךָ בְּשִׁבְלִי שֶׁהֵייתָ צוּפָה בְּנָשִׁים, וְזָמַן לָךְ מָה שְׁלֹא מָצָאָה חֵן בְּעֵינֶיךָ".

אֲנִי מְקוּהָ שֶׁהַמַּלְאָכִים הַסְּפוּרוֹת הָאֵלּוּ יִהְיוּ בְּשִׁבְלֶיךָ חִיזוּק לֹא לָלֶכֶת לְקִנּוּת טֵלְפֿון וְכִלִּי מִשְׁחִית אַחֲרִים שְׁאָפֿשֵׁר לְרֹאוֹת בָּהֶם דְּבָרִים רָעִים. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אֶצֶל מִי לִקְנוֹת מְזֻזוֹת חֲדָשׁוֹת ?

שְׁאַלָה :

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי צָרִיד לִקְנוֹת עֲכָשְׁיוֹ מְזֻזוֹת חֲדָשׁוֹת, אִם אֲנִי רוֹצֶה לְהִזְמִין אֶצֶל הַסּוֹפֵר הַבְּרִסְלָבִי מְשֻׁלָּנוּ, אֶצְטַרֵּד לְהִמָּתֵן עַד הַחֹרֶף הַבָּא. אֲנִי יָכוֹל לִקְנוֹת עֲכָשְׁיוֹ אֶצֶל סוֹחֵר אַחֵר שֶׁיֵּשׁ לוֹ מְזֻזוֹת מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אָבֵל אֲנִי לֹא יָכוֹל לַעֲקֹב מֵאִיפֹה הוּא קִבֵּל אֶת זֶה, הוּא אוֹמֵר שֶׁזֶה מְגִיעַ מִסּוֹפְרִים יְרֵאֵי שָׁמַיִם. אֲנִי יָכוֹל לְהִזְמִין לוֹ וְלִקְנוֹת אֶצְלוֹ אֶת הַמְזֻזוֹת?

יִישֵׁר כַּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרָשַׁת אַחֲרֵי קְדוֹשִׁים, י' אֲזִיר, שְׁנַת תִּשְׁפ"א

לְכַבֹּד ... גִּירוֹ יְאִיר

אִם אַתָּה צָרִיד מְזֻזוֹת חֲדָשׁוֹת, הַיְשָׁנוֹת לֹא כְּשֵׁרוֹת - מֶה הַשְּׁאֵלָה בְּכֻלָּל ?
לֶךְ תִּקְנֶה מְזֻזוֹת אֶצֶל סוֹפֵר יְרֵא שָׁמַיִם ; כֹּל רִגַע שֶׁאֵין מְזֻזָּה מְבִטְלִים מִצָּדָה מִהַתּוֹרָה.

בְּגִלְל חוֹמֶרָה אַתָּה רוֹצֶה לְבַטֵּל מִצָּדָה ? ! טוֹב וַיָּפֶה מְאֹד לְקַחַת מְזֻזוֹת
אֶצֶל סוֹפֵר חֲסִיד בְּרִסְלָב, אָבֵל לְהַשְׁאֵר בְּלִי מְזֻזָּה בְּגִלְל שֶׁלְסוֹפֵר הַבְּרִסְלָבִי
אֵין מְזֻזוֹת ? ! זֶה מֶה שֶׁרִבֵּינוּ אוֹמֵר (ח"י מוֹהֲר"ן, סִימָן תַּקמ"ז) שֶׁאֲנָשִׁים מְבִטְלִים
הַכֹּל בְּגִלְל חוֹמֶרוֹת.

עֲזֹב אֶת הַסּוֹפֵר ; אִם אֵין לוֹ מְזֻזוֹת לֶךְ לִקְנוֹת מְזֻזוֹת. תִּקְנֶה מְזֻזוֹת
יְקָרוֹת, מְזֻזוֹת מְהֻדָּרוֹת ; אֵל תִּהְיֶה כְּמוֹ הַחֲסִיד בְּרִסְלָב שֶׁלֹּא שָׁלַח אֶת יְלָדָיו
לְתַלְמוּד תּוֹרָה כִּי לֹא הָיָה תַלְמוּד תּוֹרָה שֶׁל בְּרִסְלָב, וּבִסוּף הַיְלָדִים שֶׁלוֹ עָזְבוּ
אֶת הַיְהוּדוּת.

בְּזִכְוֹת מִצְוֹת מְזֻזָּה תִּהְיֶה שְׁמוֹר מִכָּל רָע.

...

אני מרגיש חסר ערך, איך אני מתחזק?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני לא יודע מה לעשות, אני לא מפסיק לפול, אני לא יכול לפתוח את הפה לדבר להשם יתברך, אני מרגיש שאני לא שווה כלום, אני מאד מתבייש מאיך שאני נראה, אני מאד מאשים את עצמי, ואני יודע שאני באמת אשם, אבל נורא קשה לצאת ממצבי עם כאלה רגשות.

כשאני מנסה לחשב מהדברים הטובים שאני עושה, כגון שאני לומד דף גמרא או שאני אומר שנים מקרא ואחד תרגום, אני לא באמת מאמין שזה שווה משהו, מה אני עושה?

יירש בנח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי קדושים, י' אייר, שנת תשפ"א

לכבוד יקירי... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מה אומר לך אחי היקר, חברי ולבבי; מה שאתה עובר - את זה כולם עוברים, כולם מרגישים מה שאתה מרגיש. זה העבודה שלנו בזה העולם, להתגבר על כל המלחמות האלו.

הקדוש ברוך הוא ברא את האדם כי הוא רוצה להוציא ממנו את כל התענוגים וכל השעשועים שאי אפשר לקבל ממלאכים. למלאכים אין יצר הרע, אין להם דאגות של פרנסה, הם חתיכת אש, הם מאד קדושים; ובכל זאת הקדוש ברוך הוא ברא את האדם הקטן, עם יצר הרע בוער שמפיל אותו שוב ושוב, הקדוש ברוך הוא רוצה לראות איך האדם קם וחוזר שוב, הוא מנסה מה שהוא יכול.

רבינו הקדוש אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ז): "כי מי שילדע קצת בידיעתו יתברך, הוא יודע שעקר התענוגים והשעשועים של השם יתברך הוא רק שאנחנו מעולם הזה השפל נגדל ונקדש שמו יתברך, וזהו עקר התענוגים

וְהַשְׁעִשׁוּעִים שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאַנְחֵנוּ נַעֲבֹד אוֹתוֹ; כְּפִי שְׂאוּמָרִים בְּתַפְלָה (מוֹסֵף לַיּוֹם הַכַּפּוּרִים): "וְאֵבִיתָ תְּהִלָּה מְגוּשִׁי עֶפֶר מְקֻרָצִי חֶמֶר, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִשְׁתַּבַּח עַל יְדֵי גוֹשִׁי בּוֹץ וְכוּ', כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יֵשׁ לוֹ שְׂרָפִים וְחַיִּים וְאוֹפָנִים וְעוֹלָמוֹת עֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם עוֹבְדִים אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵף עַל פִּי כֵן עָקַר הַתַּעֲנוּג וְהַשְׁעִשׁוּעַ שֶׁלוֹ כְּשֶׁעוֹלָה לְמַעַל הָעֲבוֹדָה שֶׁל עוֹלָם הַשָּׁפָל הִזָּה" הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִהְיָה יוֹתֵר מֵאֲתָנוּ שְׁאַנּוּ פֹה בְּעוֹלָם הִזָּה.

אֵחָד יִקָּר תְּהִיָּה חֲזָק, אֵל תַּעֲזֹב אֶת מַעֲשֵׂיךָ הַטּוֹבִים. אֵתָּה כּוֹתֵב: 'אֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׁאַנִּי לֹא שׁוּה כָּלוּם'; זֶה לֹא צָרִיךְ לִשְׁבֹּר אוֹתָךְ, כִּי אִם אֵתָּה בְּאֵמֶת לֹא שׁוּה כָּלוּם - אִזְּ הָרִי כָּל דְּבָר קִטָּן שֶׁאֵתָּה עוֹשֶׂה חֲשׁוֹב מְאֹד אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֶׁמְאֹד רַחוּק מִקְּדֻשָּׁה עוֹשֶׂה מִשְׁהוּ טוֹב - זֶה מְאֹד חֲשׁוֹב אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִרְבֵּה יוֹתֵר מֵאֵלָּה שֶׁלֹּא כָּל כֶּף רַחוּקִים.

הַצַּדִּיק מִסְתַּכֵּל אַחֲרֵת מִמֶּה שְׁאַנְחֵנוּ מִסְתַּכְּלִים, הַצַּדִּיק מִחֲפֹשׁ בְּכָל אֶחָד אֶת הַטּוֹב; הוּא מוֹצֵא טוֹב בְּכָל אֶחָד, אֲפִילוֹ בְּאֲנָשִׁים הֲכִי גְרוּעִים. רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת תַּחֲמוּצֵי הַלְכָּה ו, אוֹת ו): "אֲפִילוֹ אִם אֵין מוֹצֵאִין בּוֹ כִּי אִם זְכוּת אֶחָד מִנֵּי אֵלָּה, וְאֲפִילוֹ אִם יֵשׁ בְּאוֹתוֹ הַמַּצָּוָה וְהַזְכוּת עֲצֻמוֹ רַבּוֹ פִּסְלָתָ וְאֵין בּוֹ כִּי אִם אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה אֶחָד מֵאֵלָּה בְּאוֹתוֹ זְכוּת עֲצֻמוֹ", - הַצַּדִּיק עוֹשֶׂה מִזֶּה עֶסֶק גָּדוֹל וְהוֹפֵךְ אֶת הָאָדָם שֶׁהוּא יִהְיֶה צַדִּיק גָּדוֹל, כְּפִי שְׁחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (שְׁבַח לֵב): "אֲפִילוֹ אִם בְּאוֹתוֹ הַמְּלָאךְ עֲצֻמוֹ תִּשְׁעַ מֵאוֹת תִּשְׁעִים וְתִשְׁעָה חֲלָקִים לַחֻכָּה וְאֶחָד לַזְכוּת, נִצּוֹל גַּם כֵּן", אוֹמֵר רַבִּי נִתָּן (שם): "צַדִּיק בְּתָמָר יִפְרָח" (תְּהִלִּים צב, יג), הַצַּדִּיק נִקְרָא תָּמָר, תָּמָר מְלִשׁוֹן תְּמוּרָה, הַצַּדִּיק מִמִּיר וּמִחֲלִיף, הוּא עוֹשֶׂה מִרְעָ - טוֹב, הוּא הוֹפֵךְ אֶת כָּל הַמְּקַטְרָגִים - שִׁיְהִיו מְלִיצִים.

חוּץ מִזֶּה, זֶה לֹא נִכּוֹן; אֵתָּה כֵּן שׁוּה, אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵתָּה שׁוּה; הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹד אוֹהֵב אוֹתָךְ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא זוֹרֵק אֵף אֶחָד הַחוּצָה. חֻכְמֵינוּ זְכוּרֵנוֹם לְבִרְכָּה אוֹמְרִים (שְׁמוֹת רַבָּה יט, ד): "אֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹסֵל לְבִרְיָה, אֲלֹא לְכָל הוּא מְקַבֵּל, הַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים בְּכָל שְׁעָה". הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא זוֹרֵק אֵף אֶחָד, הוּא מְקַבֵּל אֶת כּוֹלָם, הַשְּׁעָרִים תָּמִיד

פתוחים.

מאד אבקש ממך, אחז עצמך בתורה הקדושה; פתח את הגמרא, הגמרא הקדושה תביא אותך למקום הכי גדול והכי גבוה. אל תסתכל על המחשבות הרעות שהסמ"ך מ"ם מכניס בך, שהתורה שלך לא שונה כלום; שקר וכזב! התורה כן שונה, כל מילה של גמרא שלומדים שונה. הקליפות רועדות מפחד מהתורה, בפרט מגמרא, כי כשיהודי לומד דף גמרא הוא שורף את כל הקליפות (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ריד).

אם אתה לא יכול לפתוח את הפה לדבר להשם יתברך, תעשה מזה בעצמו תפילה ובקשה, תאמר: "רבונו של עולם, תפתח לי את הפה שלי; אני רוצה לדבר אליך, אני לא יכול לדבר אליך; תעזר לי השם, אני רוצה להיות יהודי פשוט, אני לא רוצה לעשות דברים רעים; מה אעשה, אני לא מפסיק לפול! מה אעשה, אני לא מפסיק לחטא! אני חוטא בעברה המגנה של פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה שמשגע לי את מח מחשבותי, זה גורם לי לחשב שאני כבר אבוד.

אבא יקר תעזר לי שאוכל להתגבר על הנסיונות שלי, תעזר לי שאהיה שמח, עם שמחה אוכל להתגבר על היצר הרע הטפש"; כך תבקש, ואם אתה לא יכול לבקש תבקש רק על הפרט הזה, שתוכל לדבר אל השם יתברך. אני מקווה שהמלים הספורות האלה יהיו לך לחזק, אתה תתחיל עוד פעם מחדש בשמחה לעבוד את השם יתברך.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איש אמונות

הספר תורה נכתב עם דמי שדכנות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי קדושים, ו' אייר, שנת ה'תשפ"א
לקבוד ... גרו יאיר, קרית ברסלב

בעזרת השם הסופר מסים עכשיו לכתב את ספר התורה, הכנסת ספר
התורה תהיה אם ירצה השם בקריה בחג השבועות הבא עלינו לטובה ביום
הראשון לפני קריאת התורה, לפני אמירת האקדמות.

זה שמחה גדולה בשבילי שאני עומד כבר בסיום ספר התורה; התחלתי
לכתב את הספר לפני שש שנים, גיסי הר"ר ..., בנו של חמי שליט"א - הוא
הסופר, אברך חשוב ירא שמים, סבמתי אתו שמתו שיהיה לי כסף הוא יכתב.
כתבתי את זה עם דמי שדכנות; מוהרא"ש עסק כל החיים שלו במצוה הזו,
אני מבקש מהשם יתברך שגם אני רוצה לזכות לעשות שדוכים; הודו להשם
שכבר עשיתי עשרות שדוכים.

ספרתי לאבי שליט"א, אדמו"ר מקארלסבורג, שכתבתי את הספר תורה
עם דמי שדכנות אז הוא אמר לי דבר נפלא, "אתה קשרת את המצוה
הראשונה בתורה - פריה ורביה, עם המצוה האחרונה בתורה - כתיבת ספר
תורה; על ידי עשיית שדוכים יש לך הרי חלק במצוות פריה ורביה".

בענין האם להתפלל בחג ותיקין (בגן החמה); אתה יכול לעשות מנין
ותיקין, אבל אני לא אתפלל ותיקין. אצל מוהרא"ש היה כמה פעמים
שמוהרא"ש התפלל ותיקין וכמה פעמים שמוהרא"ש הלך הביתה אחרי
עלות השחר; היה מנין של אנשי שלומנו בותיקין ויותר מאוחר מוהרא"ש

התפלל עם מנצח אחר, אתה גם יכול לעשות כך, שיהיה מנצח ותיקין של אנשי שלומנו; אני אתפלל בעשר וחצי.

ראה לדבר עם אנשי שלומנו שיפתחו את הלכות לאורחים שרוצים להיות בחג השבועות ביחד. הרבה מאד אנשי שלומנו רוצים להיות ביחד, הרבה מתבישים לשאול, הרבה לא יודעים אפילו למי לשאול; יהיה יפה מאד אם נהיה ביחד, נוכל להתחדש מחדש עם העצות המתוקות של רבינו; שבועות זה זמן שמקבלים את התורה מחדש.

תתחזק עם הגבאות; כל כך יפה לשמוע דרישות שלום מאורחים ששואהים בשבת בקריה, מהשיעור שאתה מוסר. אחד אומר לי: "כל כך יפה לראות שמי שמלמד - אותו אחד מנקה את בית המדרש; הפעל קורא - הוא מסדר את הספרים; והמגיד שיעור שמוסר שיעור - הוא מטאטא את בית הכנסת"; זה מאד שמח אותי, הרגשתי בבית, כי ביישיבה היה תמיד כך; מי שיש לו רגש - הוא עושה, לא משנה מה שזה יהיה, אם זה לסדר; אם זה ללמד; אם זה לאסוף את הספרים וכו', וכו', ומי שאין לו רגש - הוא עומד מהצד.

תזכר מי בנה את העירוב בקריה, מי נסחב ביערות ושרות, בחרף קפאו ובקיץ נשרפו; רק האברכים והבחורים שיש להם רגש, הבחורים שלא מחסרים ח"י פרקים משניות - הם היו ביער למשך שבועות וחדשים כדי לעשות את הגדר, רק אלו שיש להם רגש.

הלואי שיהיה לי עוד כמה אנשים לענין, הייתי יכול להתקדם הרבה יותר; הלואי שיהיה לי עוד כמה שמסכימים ללכת לגור אפילו בהונלולו - להיות מלמד לילדי ישראל, ללמוד אתם בדרך שרבינו למד אותנו; בלי שום חשבונות, בלי להסתפל על הנוחות האישית; שלשמש את רבינו יהיה הדבר הכי נוח בעולם.

השם יעזר שתמיד יהיה לנו את הרגש לרבינו, שלא נרצה שום שחר; שלעזור לרבינו יהיה התענוג הכי גדול שלנו.

...

המוני אנשים מתחיים עם החיזוק של רבינו

בעזרת ה' יתברך – יום א' פרשת אחרי קדושים, ו' אייר, שנת ה'תשפ"א

לקבוד ... גרו יאיר, בית שמש

קבלתי את מכתבך.

שמחתי לשמוע שהתחלתם בבית שמש להדפיס את הגליונות והקונטרסים של עצתו אמונה. אתה לא יכול לתאר לעצמך את גדלת ההפצה של הגליונות והקונטרסים; המוני אנשים מתחיים עם החיזוק של רבינו. אנשים מכל רחבי ארץ ישראל כותבים איך חייהם פשוט השתנו לטובה מהגליונות, הקונטרסים, הדבורים.

אנשים מודים לי, הם לא יודעים שזה לא הדבורים שלי, זה מוהרא"ש; התודה מגיעה לו. מוהרא"ש מסר את נפשו כל חייו למען בני ישראל, אנחנו לא יכולים לתאר לעצמנו מה מוהרא"ש עבר בשבילנו ובשביל הדורות הבאים. בזו אותו כל ימי חייו בבזיונות הכי גדולים, אין עוד אחד שיהיו לו את הבזיונות שמוהרא"ש עבר על לא דבר.

זכיתי להיות אצל מוהרא"ש כמה ימים לפני ההסתלקות שלו. מוהרא"ש הסתלק בליל שישי פרשת יתרו, י"ז שבט, תשע"ה; הייתי במוצאי שבת פרשת בשלח אצל מוהרא"ש, מוהרא"ש בקשי היה יכל לדבר, הוא שכב במטה ואמר לי את השיחה שרבינו אמר על בעל יסוד ושרש העבודה זכותו יגן עלינו (חיי מוהר"ן, סימן תקכב), לפני שהוא הסתלק הוא הכה באצבע צרדה ואמר: "איבער געשפרינגען!" - "דלגתי!", כמו שמישהו רוצה להראות משהו והוא הצליח, הצדיק התפונן לומר שהוא הצליח בכל השנים פאן בעולם; רבינו מאד התפעל מהדבור הזה. ענה ואמר לי מוהרא"ש: "אני מוחא כפים"; הוא התחיל למחא כפים ואמר: "כל חיי חכיתי ליום הזה, אני מסתלק עכשיו מהעולם; כל חיי מסרתי את נפשי עבור בני ישראל, קניתי לי כל כך הרבה שונאים, עד היום אני לא יודע למה".

כל הדבורים שאנחנו מדברים הם דבורים שזכיתי לשמוע ממוהרא"ש. כל הגליונות, המכתבים - הכל נעתיק ממוהרא"ש; אשרי מי שמפיץ את זה

לעזר יהודים ויש לו חלק בעבודה הקדושה הזו, זה התקון הכי גדול שאדם יכול לתקן את עצמו, לקחת חלק בלהחזיר אנשים להקדוש ברוך הוא. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

להתכוון לשמחה עם אמונה ובטחון

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי קדושים, ו' אייר, שנת ה'תשפ"א
מרת ... תחי'

בעלך בקש שאכתב לכם כמה מילים.

תתחזקו, תלכו עם אמונה ובטחון; זה אחרת לגמרי כשהולכים לבית חולים, מתכוונים לשמחה - כשהולכים עם הקדוש ברוך הוא, יודעים שנמצאים בידיים של הקדוש ברוך הוא; מאשר כשהולכים בלי אמונה ובלי בטחון, אז האדם יותר אבוד ומבהל.

רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ב) סגולה ללידה קלה, לאמר מזמור לתודה (תהלים, מזמור ק), מזמור לתודה הוא שיר שמודים להקדוש ברוך הוא, "לתודה אותיות תולדה"; גם ראשי התיבות של מזמור ל'תודה [מ' ל'] הם שבועים, זה הע' קלין שמוכא בזוהר הקדוש (פרשת פנחס, רמט) שהיולדת צריכה לעבור קודם ההולדה.

תודו ותהללו להקדוש ברוך הוא, זה יתן לכם פח לעבור את הכל בנקל ובנחת.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

נשים הן לא סמרטוטים

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי קדושים, ו' אייר, שנת ה'תשפ"א
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

אני לא יודע מה קרה אתכם, הייתם תמיד כל כך שמחים, כל כך מאשרים; לאחרונה אתם לא מפסיקים להתלונן, אתם מתלוננים ש"נשים הן סמרטוטים"; "נשים הן מנצלות"; נשים נבראו כדי לסבול". אתם גם לא מבינים מהו כל הדבר הזה שבעל ואישה חיים ביחד וכו' וכו'; אתם אומרים שזה דבר ילדותי, אתם שואלים: "למה חסר בכלל כל הדבר הזה?" אני חייב לומר לכם שאני לא יודע מה קרה לכם.

אני מאד רוצה שיהיה לכם בחזרה את הטעם בחיים כמו פעם; אני מבקש מהשם יתברך שיהיה לי את המלים הנכונות עבורכם, אני מאד רוצה להוציא מכם את המחשבות הרעות, אני רוצה שתתחילו לחיות כמו בשנה הראשונה.

ידעו לכם, הקדוש ברוך הוא ברא את העולם, עולם גדול ויפה; את הכל הוא ברא רק עבור היהודים, שהם יקבלו את התורה. כל העולם צפה ופחד עד היום שמשה רבינו עלה לשמים לקחת את התורה עבור היהודים, הקדוש ברוך הוא התנה עם העולם שהוא יהיה עולם רק אם היהודים יקבלו את התורה (שבת פח.).

כשמשה רבינו קבל את הלוחות הקדושות על הר סיני, את התורה הקדושה, הכניסו אותם לארון. הקדוש ברוך הוא אמר למשה רבינו (שמות כה, י'): "ועשו ארון עצי שטים", (שם, טז): "ונתת אל הארץ את העדת אשר אתן אליך", שם תכניס את הלוחות הקדושות; אחר כך אמר הקדוש ברוך הוא, שעל הארון הקדוש ששם מנח הדבר הכי קדוש, התורה הקדושה, שעל זה כל העולם עומד, שמשה רבינו יעשה (שם, יח): "ועשית שנים כרבים", שתי דמויות, פניהם היו כתינוק, אחד זכר ואחד נקבה; לדמויות היו כנפים והם עמדו אחד כנגד השני, הם התחבקו באהבה.

חַכְמֵינוּ זְכוֹנָם לְבָרְכָה מְסַפְּרִים (יומא נד:): "בְּשָׁעָה שֶׁנִּכְנְסוּ נִכְרִים לְהִיכָל", כְּשֶׁהַגּוֹיִם הִחֲרִיבוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הֵם נִכְנְסוּ לְקוֹדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים, "מֵצְאוּ כְּרוּבִים מְעוֹרִין זֶה בְּזֶה", הֵם רְאוּ עַל הָאֲרוֹן אֶת שְׁנֵי הַכְּרוּבִים כְּמוֹ בַּעַל וְאִישָׁה, "הוֹצִיאוּ אוֹתָן לְשׁוּק", הֵם עָשׂוּ צָחוּק מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הֵם אָמְרוּ: "יִשְׂרָאֵל הִלְלוּ שֶׁבִּרְכַּתְּךָ בִּרְכָה וְקָלָלְתָּן קָלָלָה עוֹסְקִין בְּדִבְרֵים הִלְלוּ", אֵיךְ יָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁהַיְּהוּדִים שֶׁהֵם כָּל כָּךְ קְרוּבִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עִם כְּזֶה קְדוֹשׁ - לָהֶם יִהְיֶה בְּקֹדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים דְּבָרִים כְּאֵלֶּה, כְּמוֹ בַּעַל וְאִשָּׁה שְׁחִיִּים בְּיַחַד ?? הֲרֹאשׁ הַגּוֹיִי, הַטָּמֵא וּמְטֻמָּא לֹא יָכוֹל לְהִבָּיֵן, 'מֶה קוֹרָה כָּאן?'

אוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שם) שֶׁעַד אָז הֵם הִסְתַּכְּלוּ עַל הַיְּהוּדִים בְּהַעֲרֵכָה, אָבָל מֵאִזּוּ שָׁהִם רְאוּ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה בְּקוֹדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים, אוֹמְרֵת הַגְּמָרָא: "מִיד הַזִּילּוּם", הֵם הִסְתַּכְּלוּ עַל הַיְּהוּדִים כְּבוֹז; כִּי גוֹי לֹא יָכוֹל לְהִבָּיֵן מֶה הָעֲנִין שֶׁל לְהִתְחַתֵּן, לַחֲיוֹת בְּיַחַד בַּעַל וְאִישָׁה; מֶה הָעֲנִין לִהְיוֹת בְּיַחַד? הוּא מְסַתְּפֵל עַל זֶה כְּעַל דְּבָר לֹא חָשׁוּב, הוּא מְסַתְּפֵל עַל זֶה כְּמִשְׁהוּ יִלְדוּתִי, תִּינוּקִי, הוּא מְסַתְּפֵל עַל זֶה כְּאִילוּ זֶה מִשְׁהוּ רַע; לְהִבְדִּיל, הַיְּהוּדִים הֵם עִם קְדוֹשׁ, אֲנַחְנוּ מְסַתְּכָלִים בַּתּוֹרָה; שֵׁם אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֵיךְ לְהִתְנַהֵּג, אֲנַחְנוּ לֹא הוֹלְכִים עִם הַשֹּׁכֵל הַמְטַפֵּשׁ שֶׁלָּנוּ, אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים עִם הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה.

אִם מִתְבּוֹנְנִים מֶהוּ קוֹדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים; מְקוֹם שָׁאֵף אַחַד לֹא יָכוֹל לְהַכְנִס, רַק לִכְהֵן הַגָּדוֹל הִזֶּה מִתֵּר לְהַכְנִס שֵׁם פַּעַם אַחַת בַּשָּׁנָה בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים, אַחֲרֵי שֶׁהוּא הִתְקַדֵּשׁ וְהִטָּהַר. בְּקוֹדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים מְנַחִים הַלְוִיחֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לַמֶּשֶׁה רַבִּינוּ, מִשֵּׁם יוֹצֵא קוֹל הַנְּבוּאָה מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשָּׁר אֶל מִשְׁה רַבִּינוּ; שֵׁם עַל הָאֲרוֹן נִמְצְאוּ הַכְּרוּבִים, אֵיפֹה שֶׁבַּעַל וְאִישָׁה חִיִּים בְּיַחַד. מִכָּאן אֲתֵם רוֹאִים שֶׁאַתֶּם חוֹשְׁבִים עָקוּם, אַתֶּם לֹא חוֹשְׁבִים כְּמוֹ שֶׁיְּהוּדֵי אֲמור לְחַשֵּׁב.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֶה קָרָה שֶׁאַתֶּם כָּל כָּךְ מְמוֹרְמְרִים, אַתֶּם מְרַגִּישִׁים כְּסִמְרָטוּט; לָמָּה אַתֶּם אוֹמְרִים שְׁנָשִׁים הֵן סִמְרָטוּטִים? לָמָּה אַתֶּם חוֹשְׁבִים שְׁנָשִׁים מְנַצְּלִים? אִם צָרִיכִים לְסַדֵּר אֶת הַבֵּית נְהִיִּים סִמְרָטוּט? ! אִם צָרִיכִים לְהִכִּין אוֹכֵל נְהִיִּים מְנַצְּלוֹת? ! יוֹצֵא שֶׁהַכֹּהֲנִים הַקְּדוֹשִׁים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁהֵם הִכִּי חוֹשְׁבִים אֲצֵל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל; הֵם גַּם מְנַצְּלִים כִּי הֵם נִקּוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ?

הם בִּשְׁלוּ אֶת הָאוֹכֵל לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עֲבָדוּ יוֹם וָלַיְלָה, הֵם הַסְמְרֻטִים ?
הֵם הַמִּנְצָלִים ! !

אֲלֵא מָה, רַבִּינוּ הַקְדֹּשׁ גִּילָה לָנוּ סוּד נוֹרָא; יְכוּלִים לִהְיוֹת שְׁנֵי אֲנָשִׁים,
שְׁנֵיהֶם עוֹשִׂים אֶת אוֹתָהּ הָעֲבוּדָה. אֲצֵל אֶחָד זֶה ל"ט מְלֹאכוֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֲצֵל
הַשְּׁנִי זֶה ל"ט מְלֻקוֹת. רַבִּינוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א, סִימָן יא) שְׁאֲצֵל אֶחָד הַחַיִּים
הֵם דֹּבֵר נָעִים, הוּא מְרַגֵּשׁ שֶׁהוּא בּוֹנֶה אֶת הַמִּשְׁכָּן לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא
בּוֹנֶה מְקוֹם לְהִשְׁרָאֵת הַשְּׂכִינָה, בֵּית שְׁהִילָדִים יִגְדְּלוּ בּוֹ עִם אֲמוּנָה, יִלְדִּים
שִׁילְכוּ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה; אֲצֵלוֹ כָּל מָה שֶׁהוּא עוֹבֵד, כָּל מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה - הוּא
מְרַגֵּשׁ מַתִּיקוֹת בִּנְיָה, הוּא מְרַגֵּשׁ שֶׁהוּא בּוֹנֶה אֶת הַמִּשְׁכָּן.

אֲבָל אֲצֵל הַשְּׁנִי זֶה ל"ט מְלֻקוֹת; הוּא מְרַגֵּשׁ כָּל מִינֵי טַעְמֵי מִיתָה, הוּא
מְרַגֵּשׁ שְׁמֵרְבִיצִים לוֹ, הוּא צוֹעֵק: "מִנְצָלִים אוֹתִי, עוֹשִׂים מִמֶּנִּי סְמִרְטוּט; אֲנִי
חִיבֵת לְבִשָּׁל, אֲנִי חִיבֵת לַעֲשׂוֹת אֶת הַכְּבִיסָה, אֲנִי צָרִיכָה לַעֲבֹד כָּל כֶּף קֶשֶׁה";
הַשְּׁנִי לֹא עוֹשֶׂה יוֹתֵר מִהֶרָאשׁוֹן, אֲבָל הוּא לֹא מְרַגֵּשׁ אֶת הַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
הָאֲמוּנָה כְּבוֹיָה אֲצֵלוֹ, לִכְן הַכֹּל אֲצֵלוֹ כְּמוֹ מְלֻקוֹת.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

תּוֹדָה לְהַשֵּׁם וּשְׁמֹר עַל אִשְׁתָּךְ

בַּעֲזֶרְתָּ ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֶשֶׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ו' אִיר, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכָבוֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר

קִבְּלָתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מֵאֵד שְׂמַח עַל הַחֲדָשׁוֹת הַטּוֹבוֹת וְכו'; תּוֹדִיעַ לְהוֹרִיךְ וּלְהוֹרִי אִשְׁתָּךְ
- שְׂאֲתָם מְצַפִּים לְמָזָל טוֹב. הוֹרִים מֵאֵד דּוֹאֲגִים, הֵם מַחֲכִים לְשִׁמוֹעַ חֲדָשׁוֹת
טּוֹבוֹת, חָשׁוּב לוֹמֵר לְהוֹרִים אֶת הַחֲדָשׁוֹת הַטּוֹבוֹת.

אֵתָה מְבַקֵּשׁ שְׂאֲכָתֵב לָךְ הַנְּהִגוֹת עֲבוּר אִשְׁתָּךְ לַיָּמִים הָאֵלֶּה וְכו'; לָמָּה
אֵתָה לֹא מְבַקֵּשׁ שְׂיִכְתְּבוּ הַנְּהִגוֹת עֲבוּרָךְ לַיָּמִים הָאֵלֶּה? אִשְׁתָּךְ כָּבֵר עוֹשֶׂה
מִסְפִּיק בַּיָּמִים הָאֵלֶּה, כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּה מְסוּרִים לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכו' וְכו';

גברים לא יכולים להבין את זה והם אף פעם לא יבינו מה אישה עוברת בחדשים אלו. תחשוב מה אתה יכול לעשות בימים אלו, אתה צריך לנצל את הימים האלה עם הרבה תודה והודאה, הרבה להודות להקדוש ברוך הוא על הנסים עד עכשיו ולבקש על ההמשך שיהכל ילך בנקל ובנחת.

עוד הנהגה עבורך בחדשים אלו; שמר על אשתך, כמה שאתה נזהר כל השנה בחדשים אלו תזהר עוד יותר. אי אפשר להבין כמה קשה להן; צריכים מאוד להזהר בימים אלה, להיות מוכנים עבורן בכל מצב, לא לדרוש וכו', לא לדרוף בימים אלו, לא לדרוש שהיא תבשל ותעשה.

אם אתה תרדף אחריה וכו' וכו' - אתה תאבד אותה אפילו בעתיד; אני מכיר ספורים מאברכים שלא ידעו מזה, לא הכינו אותם, הם התחתנו ומיד נכנסו להריון; הם דרשו וכו' ורדפו וכו', האשה הצעירה צדיין לא ידעה שמתר להגיד 'אני לא מרגישה טוב', 'יש לי סחרחורת', 'יש לי בחילות'; וזה גרם שאחר כך יפרדו לגמרי.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אפילו פשוטובלים מהורים, צדיין צריך להמשיך לכבד אותם

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי קדושים, ו' אייר, שנת ה'תשפ"א לכבוד ... גרו יאיר, מאנסי

קבלתי את מכתבך.

אני יודע מה שעברת בכל השנים עם הוריה, אני זוכר איך הם הציקו לך ונתנו בקרת על כל דבר, הם כל הזמן הסתכלו עליך רק רע; אני זוכר כשהיית בחור צעיר איך הם רדפו אותך על כלום, מה שעשית היו להם רק טענות.

ובכל זאת אתה צריך לדעת שהורים צריך לכבד; צריך להזהר מאד איך מדברים אתם ואיך מתייחסים אליהם, זה לא קשור אם עברו קשיים מהם או שמסתדרים אתם, הורים צריך לכבד כי כך אומר הקדוש ברוך הוא; כתוב

בתורה (שמות כ, יב): "כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ"; בְּלִי תַנְאִים, אֲפִילוּ שְׂסוּבָלִים מֵהֶם צָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ לְכַבֵּד אוֹתָם.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מְסַפְּרִים לָנוּ (ירושלמי פאה ג.) שֶׁאֱלוֹ אֶת הַתְּנָא הַקְדוֹשׁ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר: "עַד הֵיכָן הוּא כִּיבוּד אָב וָאִם", עָנָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר: "וְלִי אֲתָם שׂוֹאֲלִין? ! לָכוּ שֶׁאֱלוֹ לְדָמָה בֶּן נְתִינָה, רֹאשׁ פְּטָרְבוּלִי הִיָּה, פַּעַם אַחַת הָיְתָה אִמּוֹ מְסֻטְרָתוֹ בְּפָנָי כָּל בּוֹלֵי שְׁלוֹ, וְנָפַל קוֹרְדִּקוֹן שְׁלֵה מִיָּדָה וְהוֹשִׁיט לָהּ שְׁלֹא תִצְטָעֵר"; דָּמָה בֶּן נְתִינָה הִיָּה גִנְרֵל גְּדוֹל, פַּעַם אַחַת אִמּוֹ סָטְרָה לוֹ עִם נֶעֱל בְּפָנָי כָּל הַחִילִים שְׁלוֹ, וּבְאֻמָּצֵעַ נָפְלָה מִיָּדָה הַנֶּעֱל, וְהוּא הִתְכַּוֵּף כְּדִי לְהָרִים אֶת הַנֶּעֱל וְנָתַן לָהּ אֶת זֶה כְּדִי שֶׁהִיא לֹא תִצְטָרֵךְ לְהִתְכַּוֵּף וּלְהִצְטָעֵר; רוֹאִים מִכָּאן שֶׁאֲפִילוּ שְׂחוּטָפִים מְכוֹת וּבוֹשׁוֹת מֵהוֹרִים עֲדִיין צָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ לְכַבֵּד אוֹתָם.

עֲכָשׂוּ שֶׁכָּבֹד הַתַּחֲתָנָה, אֲתָה כָּבֹד לֹא גָר אֶצְלָם - יוֹתֵר קָל לָךְ לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים שְׁלָךְ. הַתַּחֲתָנָה, יֵשׁ לָךְ אִשָּׁת חֵיל, הִיא אֲתָךְ, הִיא מְסַתְּפֶלֶת עָלֶיךָ יָפָה; יִהְיֶה לָךְ הֶרְבֵּה יוֹתֵר קָל לְשֹׂאת וּלְבָלֵעַ כְּשֶׁהֵם אוֹמְרִים לָךְ מִשְׁהוּ.

אֵל תִּחְשׁוּב שְׁאֲנִי לֹא מִבֵּין אוֹתָךְ, אֲנִי יוֹדֵעַ טוֹב מְאֹד מֵה שֶׁעֲבַרְתָּ וּמֵה שֶׁאֲתָה עֲדִיין עוֹבֵר; כָּל פַּעַם כְּשֶׁאֲתָה הוֹלֵךְ אֲלֵיהֶם אֲתָה מְרַגֵּשׁ כְּמוֹ שׁוֹם דְּבָר, הֵם רַק מְחַפְּשִׁים בִּקְרָת וְחוֹשְׁבִים רַק רַע עָלֶיךָ וְעַל אִשְׁתָּךְ; עִם כָּל זֶה תִּכְבֵּד אוֹתָם, וְתִלָּךְ אֲלֵיהֶם. תְּדוּן לְכַף זְכוּת אֶת הוֹרִיךָ, יֵשׁ לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ שֶׁלָּהֶם אִיךָ שֶׁהֵם גְּדוֹלוּ; אֶצְלָם סוֹדֵר שְׁסָגוּר עַד הַצֹּאֵר זֶה דְּבָר נוֹרָא, אֵין לָהֶם כּוֹנֵה רַעָה, הֵם לֹא יוֹדְעִים אַחֲרֵת.

בְּזְכוּת זֶה שֶׁאֲתָה תִּכְבֵּד אוֹתָם תִּזְכֶּה לִילָדִים וּנְכָדִים שֶׁיָּבִיאוּ לָךְ רַק נַחַת. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

חנוך זה עבודה של עשרים וארבע שעות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אחרי קדושים, ו' אייר, שנת ה'תשפ"א

לקבוד ... גרו יאיר, אלעד

קבלתי את מכתבך.

הורים שרוצים נחת מהילדים שלהם צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך; יומם ולילה צריך לבקש מהשם יתברך על הילדים, שהם יגדלו כשרים, בקדושה ובטהרה.

מוהר"ש ספר, יהודי הגיע אל החפץ חיים הקדוש וכוותו יגן עלינו לבקש ברכה שיזכה לבנים פשרים, לקח החפץ חיים תהלים שהיה נפוח מרטיבות, והקאה אותו ליהודי ואמר לו: "זה הספר תהלים של אמי עליה השלום, כאן היא היתה שופכת את לבא בבכי כל יום כדי לזכות בבנים פשרים, כך זוכים לבנים פשרים".

טוב מאד שאתם מלמדים לילדיכם שיזקרו, שיהיו קדושים; אתה אומר להם שאסור לשים את הידים על האות ברית קודש, מאד חשוב להכין ילדים שהם ידעו איך להיות קדושים; מאיפה הילדים ידעו שצריך להיות שמורים, לא לפגם בברית? אם לא אומרים - לא יודעים; צריך ללמד את הילדים בעודם קטנים שאסור לגעת באות ברית קודש.

מה שאתה שואל האם להסביר וכו' התשובה היא לא; כשמדברים מקדשה אומרים זאת בלי הסברים, בלי טעמים; צריך לדבר קצר וחותר, אומרים את המלים האלו: "הקדוש ברוך הוא אומר שצריכים להיות קדושים, את זה אסור לעשות"; בלי למה ובלי למה, אל תוסיף ואל תוריד.

תספר להם מה שחכמינו הקדושים מספרים (שבת קיח:) שרבינו הקדוש קבל את התאור "הקדוש" כי הוא היה שמור מאד בקדושה; הוא עשה לעצמו גדר, הוא לא הניח את ידיו מתחת לחגורה כדי לא להגיע לדברים לא טובים, לכן קוראים לו 'רבינו הקדוש'; זהו גם גדר לקדשה ולצניעות, ללמד לילדים שלא יניחו את הידים בכיסים.

גם צריך לראות שהם ילכו בלבוש עדין; זה גם גדר בקדושה, להלביש

לָהֶם בְּגָדִים רְגִילִים, לֹא צְמוּדִים; זֶה לֹא עֲדִין וְלֹא טוֹב לְהִלְבִּישׁ לְבָנִים מְכַנְסִים צְמוּדוֹת.

גַּם צָרִיךְ לְהִזְכִּיר לָהֶם כָּל הַזְמַן עַל שְׁמִירַת עֵינַיִם; זֶה הָרִי הַדָּבָר הַכִּי חָשׁוּב לְקַדְשָׁה, כְּשֶׁהוֹלְכִים עִם הַיְלָדִים בְּרוּחוֹב וַיֵּשׁ פְּרִיצוֹת אוֹמְרִים לָהֶם לְהִסְתַּכֵּל לַמָּטָה, לְשֹׁמֵר עַל הָעֵינַיִם.

מִסְפָּרִים לָהֶם סְפוּרִים מְצַדִּיקִים אֵיךְ הֵם שָׁמְרוּ עַל הָעֵינַיִם, לְמַה הֵם זָכוּ.

כְּשֶׁלּוֹקְחִים אֶת הַיְלָדִים לַמִּקְוָה מְזַהֲרִים אוֹתָם לְשֹׁמֵר עַל הָעֵינַיִם.

חֲנוּךְ זֶה עֲבוּדָה שֶׁל עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת, חֲנוּךְ זֶה אֵיפֹה שֶׁהוֹלְכִים וְאֵיפֹה שְׁעוּמָדִים; כְּשֶׁעָרִים וְכְשִׁישָׁנִים, כְּשֶׁמְשַׁכְּיָבִים אֶת הַיְלָדִים לִישׁוֹן אוֹמְרִים לָהֶם אֵיךְ לִישׁוֹן, מְלַמְּדִים אוֹתָם לִישׁוֹן כִּיהוּדִי - לִישׁוֹן עַל הַצַּד, זֶה גַּם מַשְׁהוּ שֶׁמְבִיא קְדוּשָׁה, לֹא לִישׁוֹן עַל הַגֵּב וְלֹא עַל הַבֶּטֶן.

גַּם מְלַמְּדִים אוֹתָם שְׁיִלְכוּ תָמִיד לְבוּשִׁים, לֹא לְהִסְתַּכֵּב בְּבֵית רַק עִם בְּגוּד תַּחְתּוֹן; יְהוּדִים כְּשֶׁרִים הוֹלְכִים תָּמִיד לְבוּשִׁים, בְּיוֹם הוֹלְכִים עִם בְּגָדֵי יוֹם, וּבְלִילָה עִם בְּגָדֵי שַׁיְנָה.

כְּשֶׁרוֹאִים יְלָדִים מְשַׁחֲקִים עִם יְלָדִים אֲחֵרִים, הֵם שׁוֹכְכִים אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, יוֹשְׁבִים אֶחָד עַל הַשָּׁנִי; מְאֹד חָשׁוּב עֲבוּר קְדוּשָׁה לְלַמֵּד אוֹתָם לֹא לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה.

כְּשֶׁלּוֹקְחִים יְלָדִים לְשָׁחוֹת מְלַמְּדִים אוֹתָם לְשָׁחוֹת בְּקְדוּשָׁה; מְלַמְּדִים אוֹתָם שָׂאֵם מִיִּשְׁהוּ מְחַפֵּשׁ לְגַעַת וּלְמַשֵּׁשׁ אוֹתָם שְׁיִתְרַחֲקוּ וַיֵּצְאוּ מִשָּׂם.

אִם מְכַנְיָסִים בְּיְלָדִים מְקַטְנוּתָם יִרְאֵת שָׁמַיִם, זֹכִים כְּשֶׁהֵם מִתְבַּגְּרִים - לְשֹׂאב מֵהֶם הִרְבֵּה נַחַת דְּקֻדְשָׁה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

אָצַל קַבְרֵי צַדִּיקִים מְקַבְּלִים אֶת כָּל הַתּפִּלוֹת מִכָּל אֶחָד

בַּעֲזֶרֶת ה' יִתְבָּרֵךְ – יוֹם ב' פָּרֹשֶׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ז' אִייר, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַשְּׁבוּעַ יֵשׁ גַּם שְׁתֵּי פְרָשִׁיּוֹת - אַחֲרֵי קְדוּשִׁים; אִם מִתְחִילִים לַעֲבוֹר עַל
הַפָּרֹשָׁה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, עוֹבְרִים בְּכָל יוֹם קֶצֶת עַל הַפָּרֹשָׁה - זִוְכִים לְקִיּוּם בְּכָל
שְׁבוּעַ אֶת הַמִּצְוָה שֶׁל לַעֲבוֹר עַל הַפָּרֹשָׁה, שְׁמוּרִים מִכָּל רָע.

תֵּלַךְ קֶצֶת לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים; בְּכָל עִיר יֵשׁ קַבְּרֵי צַדִּיקִים, אָצַל קַבְּרֵי צַדִּיקִים
אֲפָשָׁר קֶצֶת לִפְתּוֹחַ אֶת הַלֵּב, קֶצֶת לְשׁוֹחַח עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, רִבִּינוּ אוֹמֵר (סֵפֶר
הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק, סִימָן קעג): "עַל יְדֵי הַשְׁתַּטְחוֹת עַל קַבְּרֵי הַצַּדִּיקִים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא עוֹשֶׂה לּוֹ טוֹבוֹת, אֵף עַל פִּי שְׁאִינוֹ רְאוּי לְכָךְ" אֲפִילוֹ שְׁאֵדָם לֹא רְאוּי
שִׁישְׁמְעוּ לַתּפִּלוֹתָיו, אָבֵל בְּקַבְּרֵי צַדִּיקִים מְקַבְּלִים אֶת כָּל הַתּפִּלוֹת שֶׁל כָּל
אֶחָד.

בְּיוֹם שִׁישִׁי לַפָּנוֹת בִּקְרָה הִיִּיתִי בְּאֶהֱל, יְכוּלֵתִי קֶצֶת לְשַׁפּוֹךְ אֶת לְבִי.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אֲנִי מַצְפָּה כָּל הַשָּׁנָה לַהֲיִיּוֹת בֵּין הָהָרִים

בַּעֲזֶרֶת ה' יִתְבָּרֵךְ – יוֹם ג' פָּרֹשֶׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ח' אִייר, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְקַנָּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיחָהּ לָנוּ עוֹד הַקִּיץ הַזֶּה קַעֲמָה לַבַּחֲוָרִים
וּלְמַשְׁפָּחוֹת; אֲנִי מַצְפָּה כָּל הַשָּׁנָה לַהֲיִיּוֹת בֵּין הָהָרִים, לַהֲיִיּוֹת שֵׁם עִם הַבַּחֲוָרִים
וְעִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ.

חֲדָשׁוֹת טְרִיּוֹת מְאוּמָן; מְסִימִים כָּעֵת אֶת הַקּוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית, עוֹבְדִים
בַּחֲרִיצוֹת רַבָּה שָׁנָה יִהְיֶה מוֹכֵן לְרֹאשׁ רֹאשׁ הַשָּׁנָה. אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ נִתְרַבּוּ מְאֹד,

אולי נצטרך לסים עוד לשנה זו את הקומה הרביעית.
אתמול נסעתי להכין את הקעמפ לבנות והקעמפ לבנים; בעזרת השם
יהיה לילדים קיץ יפה.
מחר יהיה אם ירצה השם כנוס לנשים; תשאר בבית לשמור על הילדים
כדי שאשתך תוכל לבוא לשאף קצת אויר רענן.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

שנתיים להקמת העירה קרית ברסלב

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ח' אייר, שנת ה'תשפ"א
לכבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.
בעזרת השם סימתי היום לכתב ספר תורה; זה שמחה גדולה עבורי,
התחלתי לכתב את זה לפני שש שנים ועכשיו עומדים בגמר.
בעזרת השם אכניס את זה בחג השבועות הבא עלינו לטובה לבית
המדרש בקריה.
אתמול הייתי בקריה, שאלתי את אנשי שלומנו שאם אני מגיע לחג, אם
הם יכניסו אורחים, כי אני מאד רוצה שלאנשי שלומנו שרוצים להיות בייחד
בחג, יהיה את האפשרות לבוא; האברך ... גרו יאיר מוכן להכין לכל
המשפחות שרוצות להיות בחג בקריה - מקום איפה להיות, אם אתה רוצה
לבוא, צור קשר אתו.

עכשיו בשבועות יהיה שנתיים מאז שהמשפחה הראשונה התישבה
בקריה; זה נראה כחלום, כל כך מהר בזמן קצר של שנתיים אנחנו כבר
אוחזים בלמעלה מחמשים משפחות. אברכים יקרים, משפחות יקרות; כולם
חיים עם העצות של רבינו, האברכים שגרים שם הם לא אנשים שחפשו
מקום לברח אליו, אנשים שמחפשים לזרק את המסרת; הם אנשי שלומנו
שרוצים לחיות בעיר שהכל מתנהל בדרך של רבינו.

בשנתיים הללו הקמנו תלמוד תורה ובית חנוך לבנות, יש לנו גם כולל של אברכים חשובים, יש לנו מקנה ובית המדרש יפה, יש לנו גם עוד בית המדרש עם מקנה לשבת לעוד אזור, ועכשיו בחג השבועות אנו פותחים בית כנסת שלישי, "בית המדרש עצתו אמונה". יש לנו ערוב מהדר מסביב לכל העירה; חמשה בודקים הולכים מידי שבוע בשבוע לבדוק את זה ואם זה נשבר יש לנו משאית לערוב כדי שיוכלו לתקן את זה מיד.

יש לנו בעירה בית התבשיל; כולם יכולים לבוא לקחת אוכל בחנם, אוכל לא מבשל ואוכל מבשל. עזר לילדות; מכינים לילדות אוכל טעים וטרי. יש לנו בעירה בית הדפוס, ששם מדפיסים את הספרים והקונטרסים. החסד שקורה בעירה זה אין לשער; אברכים שמתנדבים בהצלה רצים להציל אנשים, אנשים שמתנדבים ב"חברים" עוזרים לאחרים במה שצריך. זה מקום נהדר; מקום של שלום, מקום שכל אחד חי לעצמו בלי לחץ מאחרים, הצניעות בעירה כל כך יפה, כולם לבושים בעדינות, כולם מתנהגים כמו שצריך להתנהג.

גם הקמנו בשנתיים האלו חדר מחשבים, מקום שאפשר לקנות באינטרנט; זה מהדברים הראשונים שבקשתי מחברי ההנהלה שיהיה בעירה, הולך לי בחיים שלא יהיה אינטרנט בבית, שלא יהיה טלפון, מחשב - בבית, שהבית יהיה נקי, שהבית יהיה שמור.

פרנסה לא חסר שם, כולם מצליחים יפה; עכשיו משפחת ... פותחים חנות דגים, בערב פסח משפחת ... פתחו מפלגת, ועכשיו בימי הקיץ משפחת ... עומדים לפתוח חנות נעלים ומשפחת ... פותחים חנות של בגוד; לכולם יש שפע גדול.

והעקר שכחתי; יש לנו כמה שיעורים בגמרא, בבקר יש שיעור בגמרא ובערב יש שיעור בגמרא. אני מקנה עם הזמן לעשות עוד שיעורים, למנות עוד אברכים שימסרו שיעורים, כי הולך לי בחיים שהעיר תהיה בנויה על תורה, תפילה וחסד.

אני רוצה להזכירך שמחר יהיה כנוס לנשים; תאמר לאשתך, שהיא תדע מזה, היא תתחזק מאד.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

לא לזוז מהשלחן ערוך

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ח' אייר, שנת ה'תשפ"א
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

אני לא יכול להאמין שהילדים שלכם לא מתנהגים לפי ההלכה, הם לא
שומרים הלכות כשהם בין אנשים, שמעתי שחדשים מקרוב באו, לא שערום
אבותיכם, שלומדים עם חתנים שברכים לא צריך לשמור הרחקות רחמנא
לצלן, רחמנא לשיוזבן.

שלא תחשבו שאנחנו לומדים כך, אנחנו לומדים רק מה שהשלחן ערוך
הקדוש אומר.

תבקשו מהשם יתברך שהילדים שלכם יהיו יהודים כשרים, התפלות של
הורים חזקות מאד; אם ההורים היו יודעים מה התפלות שלהם פועלות, הם
היו מבקשים הרבה מאד על הילדים והנכדים שלהם שהם יהיו יהודים
כשרים.

השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

...

לתת את הכסף לצרכי הקהלה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ח' אייר, שנת ה'תשפ"א
לכבוד ... גרו יאיר, קניית ברסלב

תמסר ל ... גרו יאיר שמהיום והלאה לא ירשה לעשות חוזה לפני
שנותנים את העשר אלף דולר לקהלה, אני רואה שקשה מאד לקבל את
הכסף.

מֵעַנִין לָמָּה מְבִינִים שְׁעָבוֹר הַבַּיִת כִּדְאִי לְשֵׁלֶם כֶּסֶף, אֲבָל לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, מִקְנָה, מִקְנָה טְהוֹרָה, תַּלְמוּד תּוֹרָה, בֵּית חִינוּךְ לְבָנוֹת וְכוּ' כו' - נִהְיִים סְגוּרִים, לֹא יוֹדְעִים לָמָּה צָרִיךְ לָתֵת אֶת הַכֶּסֶף.

אֲנַחְנוּ לֹא מְכָרִיחִים אָף אֶחָד לֵהִיּוֹת אֶצְלָנוּ בִּקְהָלָה; בְּרוּךְ הַשֵּׁם בְּכָל מָקוֹם נִבְנִים אֲזוּרִים חֲסִידִים יָפִים כֵּן יִרְבוּ, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לַעֲמוּד עַל זֶה שֶׁכָּל מִי שְׂרוּצָה לֵהִיּוֹת חֵלֶק מִהַקְהָלָה שְׁלָנוּ יַעֲשֶׂה מָה שְׁאַנְחָנוּ מִבְּקָשִׁים.

אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ כָּאֵן כֶּסֶף שֶׁל עֲשָׂרָה אַבְרָכִים חֲדָשִׁים שֶׁכָּבֹר נָתַנוּ מֵרֹאשׁ כֶּסֶף כְּדִי שְׂיֻכְלוּ לְקָנוֹת בֵּית בַּעֲיָרָה, כְּדִי לֵהִיּוֹת חֵלֶק מִהַקְהָלָה שְׁלָנוּ; אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ אֶת הַשְּׂמוֹת, בְּבִקְשָׁה לְשֵׁלֶחַ לָהֶם, לְכָל אֶחָד בְּנִפְרֹד, שֶׁטֶר שֶׁהֵם נָתַנוּ אֶת הַחֵלֶק שְׁלָהֶם לְקָהָלָה וַיֵּשׁ לָהֶם זְכוּת לְקָנוֹת בֵּית בְּקִרְיַת בְּרִסְלָב. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הַעֲצָתוֹ אֲמוֹנָה בְּאַנְגְּלִית יָפָה מְאֹד

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרָשֶׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ח' אֵייר, שְׁנַת ה'תשפ"א
מֵרֶת ... תַּחֲזִי, קִרְיַת בְּרִסְלָב

עֲכָשְׁיוּ קִבְלָתִי אֶת הַקּוֹנְטֵרס עֲצָתוֹ אֲמוֹנָה מְתָרָגֵם לְאַנְגְּלִית חֵלֶק 12.
מָה אוֹמֵר לָכֶם, זֶה כָּל כֶּף יָפָה, זֶה כְּתוּב נִהְדָּר.

הַמְּפִיצִים אוֹמְרִים שְׂיֵשׁ לָהֶם בַּעֲיָה עִם הַעֲצָתוֹ אֲמוֹנָה; אֵיפֹה שֶׁהֵם הוֹלְכִים מְבַקְשִׁים מֵהֶם עוֹד חֲלָקִים, אֲנָשִׁים מְתַמְכְּרִים לָזֶה, הֵם לֹא רוֹצִים מַשְׁהוּ אַחֵר רַק עוֹד חֲלָקִים שֶׁל "לֵיִיט אוֹף אֲמוֹנָה", ("אוֹר הָאֲמוֹנָה").
תַּתְּחִיזוּקוּ בַּעֲבוּדַת הַקּוֹדֶשׁ שְׁלָכֶם.

...

אסור להסכים להתנער

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ח' אייר, שנת ה'תשפ"א
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

אני מאד מתבייש, כי אני הייתי השדכן שלכם; לא חלמתי בחלום הכי
רחוק שבעלך ידבר אליכם כך, שהוא יאים עם גרושין, הוא ידבר אליכם
מילים מגנות; אני לא יודע מה לומר לכם, יש לי צער גדול.

אני הולך לדבר אליו, אני רוצה לראות אם הספור הוא אכן כך כפי
שאתם כותבים, שהוא מכה והוא פוגע בכם עם מילים מגנות. אם זה אכן
כך, אני לא יודע מה לומר; אני לא הייתי אומר לבתי שתשאר לגור עם בעל
שמכה או מאים עם מילים מגנות.

דבר אחד אני לא מבין מהמכתב, אם זה אכן כפי שאתם כותבים, הוא
מכה, הוא צועק מילים מגנות ומטיל פחד עליכם, למה אתם כותבים לי שלא
אומר לו שפכתם? אני לא מצליח להבין, למה שיהיה אסור לכם לומר
שאתם סובלים? למה אסור לכם לחפש הצלה כדי להציל את עצמכם? מה
הסוד? ! אם באמת נכונות המילים שאתם כותבים; אני מביא לכם את המלים
שאתם כותבים:

"אתמול הוא צעק עלי מאד, שהוא הולך לקרוע אותי ושאני מוציאה לו
את הטעם מהחיים ואני לא שוה כלום, ושאני לא מתנהגת כאשה אלא כ...
מהרחוב, והוא הולך להתגרש ממני, ושאדע שזה הולך להיות הסוף, שהוא
עומד לתת לי גט, ואף אחד לא ירצה להתחתן אתי. הוא השכיב אותי על
הרצפה והוא אומר שעלי להודות לילד כי אם לא היה לנו ילד כבר מזמן היה
גט, מאד נבהלתי ולא יכולתי לדבר מרב פחד, התחלתי לבכות מאד בשקט,
כי פחדתי שאם אבכה בקול הוא יפה אותי".

אם זה נכון, למה שלא תספרו? למה שתפחדו? ממי לפחד? למה
להסכים להתנער? למה לחיות עם אחד שמדבר כל כך מכער? ! אתם
מפחדים שתשארו לבד? אפילו אם זה אמת, שאף אחד לא ירצה להתחתן

אתכם עדיין עדיף לחיות לבד מאשר לחיות עם אחד שמשכיב על הרצפה ומדבר מילים כאלו!

אני עכשיו הולך לכתב לו ולשאל מה קורה; אני לא מפחד מאף אחד, מוהרא"ש למד אותי ללכת עם האמת, אשאל אותו אם זה אמתי, אשאל אותו מה קורה כאן, מה הצד השני של הספור.

אצל מוהרא"ש נכנס פעם מישהו מדמם; כל החלצה שלו היתה מלאה דם; הפחור בכה שאחד הבה אותו עד זוב דם; כשמוהרא"ש הלך לשאול את השני, כפי שההלכה מורה, שצריכים תמיד לשמוע את שני הספורים, ההוא אמר: "לא הרבצתי לו, הוא הרביץ לי; הוא גרם לי לדמם, הדם זה מהפצעים שלי, ההוא תפס אותי, הוא רצה לחנק אותי, הוא הבה והרביץ, ומזה הוא מלא בדם".

מוהרא"ש ספר לנו את זה כדי להראות שצריכים לצית לתורה ולשמע את שני הצדדים, אפילו שממש נראה שיודעים את האמת.

ראיתי פעם ספור אצל סבי, הרב מקארלסבורג זכרונו לברכה, אשה הגיעה בצעקות: "בעלי מרביץ לי!" האשה גרה בשכנות אתנו, יומם ולילה היו שם מריבות; יום אחד היא באה בבכיות: "בעלי מרביץ לי!" קראו לבעל, ואז ראו הכל, הבעל היה שרוט, הפנים מדממות בגללה, הוא בכה לסבי שהוא לא יודע מה לעשות, היא נושכת אותו, היא שורטת אותו, מה עליו לעשות? עד שהוא היה צריך להתגרש.

אני הולך לדבר עם בעלך, אראה מה קורה כאן.
השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

...

שלום בית זה שתפוח, אף אחד לא צריך לסבול מהשני
בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ח' אייר, שנת ה'תשפ"א
לכבוד יקירי אהובי ... גרו יאיר
קבלתי את שאלתך.

אני לא יודע על זה, לא שמעתי מהעצה הזו; את זה צריך לשאול רופא, אם זה לא מסכן והאם זה עוזר.

רציתי עכשיו לכתב לך מכתב שאני מאד מתבייש לשמוע שאתה מכאיב לאשתך; אני הייתי השדכן שלך, אני מכיר אותך באחד שלא מכאיב, רק בגלל זה עשיתי את השידוך, עכשיו אני שומע שאתה פוגע באשתך, היא כותבת לי את המילים האלה: "אתמול הוא צעק עלי מאד, שהוא הולך לקרוע אותי ושאני מוציאה לו את הטעם מהחיים ואני לא שווה כלום, ושאני לא מתנהגת כאשה אלא כ... מהרחוב, והוא הולך להתגרש ממני, ושאדע שזה הולך להיות הסוף, שהוא הולך לתת לי גט, ואף אחד לא ירצה להתחתן אתי. הוא השכיב אותי על הרצפה והוא אומר שעלי להודות לילד כי אם לא היה לנו ילד כבר מזמן היה גט, מאד נבהלתי ולא יכולתי לדבר מרב פחד, התחלתי לבכות מאד בשקט, כי פחדתי שאם אבכה בקול הוא יבה אותי".

אני מאד מסקרן לדעת אם זה באמת כפי שהיא כותבת, או האם שלספור יש חלק שני; בבקשה תכתב לי אם זה אכן כך, שאתה אומר לה שאתה הולך להתגרש ממנה; אם זה נכון אתה לא צריך לאיים, אעזר לך להתגרש כדי שהיא לא תנזק.

אשתך בקשה ממני שלא אספר שהיא ספרה, זה לא מריח טוב; או שהספור לא נכון, או שזה פן נכון אלא שהיא חיה בפחד ממך. אצלי אין כזה דבר מתחת לשלחן; מוהרא"ש למד אותי איך לעשות שלום בית, אף אחד לא יכול לסבול מהשני, שלום בית זה שתפוט, חיים ביחד באהבה, לא פעבדים ושפחות.

אני מחכה שתכתב לי.

...

להתנהג בדרך ארץ בבית הכנסת

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי קדושים, ט' אייר, שנת ה'תשפ"א
לקבוד תלמידות בית פיגא שתחיו

מאד אבקש מכן, אם אתן באות בשבת לבית הכנסת - תתנהגו בדרך
ארץ, בית כנסת הוא לא מקום שבאים להתאורר, בית כנסת זה מקום שבאים
להתפלל להשם יתברך.

אני מקבל דרישות שלום שתלמידות מסימות באות לבית הכנסת, הן
מדברות ומשוחחות בתפלה. כשאומרים כתר הן ממשיכות לשבת, הן לא
מצטרפות לתפלה. כמו כן כשאומרים קדושה הן ממשיכות לשבת
ומשוחחות. יכול להיות שאתן לא יודעות את חמרת הענין של לדבר בשעת
התפילה; לדבר בשעת התפילה זה לא בסדר, כשמתפללים אסור לשוחח,
אסור לדבר אז.

אחרי התפילה אפשר לומר שלום אחת לשניה, אפשר לשוחח, אבל
בשעת התפילה צריכים להיות בשקט. בספר חסידים מובא ספור (סימן נח; הובא
בבאר היטב אורח חיים סימן רסח, סעיף קטן יב) היה פעם צדיק גדול, הוא חלם שהוא
רואה צדיק שכבר נפטר עם פנים מפחידות, הצבע שלו היה ירוק והוא היה
נראה רע מאד; הצדיק שאל בחלומו לצדיק השני: "מה קורה כאן? למה
אתה כל כך ירוק? למה אתה נראה כל כך רע?!" ענה הנפטר: "מה אעשה,
מענישים אותי עכשיו; כי הייתי מדבר בליל שבת בבית הכנסת כשאמרו
ויכלו השמים, גם הייתי מדבר בקדיש וגם לא גזזתי את הצפרניים בערב
שבת"; רואים מכאן שאם מדברים בתפלה, אפילו שמדבר בצדיק גדול -
מקבלים עונש.

זה נאמר אצל סתם אנשים, כשבאים לבית הכנסת צריכים לבוא בדרך
ארץ ולהתפלל; ובנדאי אצל תלמידות מברסלב אנשי שלומנו שרבינו כל כך
רצה שיהיה לנו דרך ארץ; אנחנו צריכים להיות בשקט בתפלה.

הרי אנחנו יודעים קצת מה זה תפילה, רבינו נתן לנו טעם בתפלה;
בשעת התפילה זה הרי זמן שמדברים אל השם יתברך, זמן שמתייחדים עם

השם יתברך; לכן אתן בודאי צריכות להזהר להתפלל בדרך ארץ.

אם באים לבית הכנסת כדי לפגש חברות אז אני מבקש מכן שלא תבואו; תשארו בבית. אם אתן רוצות לבוא להתפלל, אתן רוצות לומר את המילים המתוקות של נקדישך. את מילות הדבש של כתר, איך שמודים להקדוש ברוך הוא, שאפילו למלאכים אין רשות להודות להקדוש ברוך הוא רק פעם אחת, כשנותנים להם רשות; ואנחנו היהודים יכולים לומר כל יום: "קדוש, קדוש, קדוש"; אז אתן יכולות לבוא.

אומר לכן את האמת, כבר חשבתי הרבה פעמים לסגור את העזרת נשים, בפרט בעירה ששומעים את הרעש לתוף צד הגברים; זה נראה כאילו באים לבית הכנסת כדי לפגש חברות, לבלות.

אני מקנה שתקבלו את דברי; אתן לא תדברו בשעת התפילה, אתן תצטרפו לתפלה. כשאומרים נקדישך תעמדו בשקט ותאמרו את המילים הקדושות, כמו כן גם בכתר; כך יהיו לכם דורות כשרים. השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

...

מלמד בונה את עם ישראל

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי קדושים, ט' אייר, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אין מילים שיביעו את גדלותו של מלמד טוב; כל התורה והתפלה שהתלמידים עומדים ללמוד ולהתפלל במשך כל חייהם, הכל נזקף לזכות של המלמד. מלמד בונה את כלל ישראל; כל הילדים האלה הולכים לגדול יהודים כשרים, הכל בזכות המלמד.

תכנים בילדים אמונה; לילדים צעירים יש תמימות חזקה, הם מכניסים בעצמם כל מילה, הילדים יזכרו את המלמד שלהם כל חייהם, האמונה הטובה תשאר חרוטה בהם.

מוהרא"ש מספר, הִיָּה לוֹ מְלַמֵּד חֲסִיד בְּרֶסֶלֶב, הוּא הָיָה מַחְדִּיר בְּיָלָדִים אֲמוּנָה חֲזָקָה מְאֹד. הַתְּלָמוּד תּוֹרָה הָיָה בְּבֵית כְּנֶסֶת וּמִתִּי שֶׁיֵּלֵד הָיָה צָרִיךְ מִשְׁהוּ הַמְּלַמֵּד לָקַח אֶת הַיֵּלֵד וְהַעֲמִיד אוֹתוֹ לִיד אַרְוֹן הַקּוֹדֵשׁ, הוּא אָמַר לַיֵּלֵד לִנָּשֶׁק אֶת הַפְּרֻכֶּת, הוּא אָמַר בְּקוֹל תְּפִילָּה וְאָמַר לַיֵּלֵד שֶׁיַּחְזֹר אַחֲרָיו מִיֵּלָה בְּמִילָה; כִּי הוּא הִכְנִיס בְּיָלָדִים אֶת הַמַּשָּׁג שֶׁל תְּפִילָּה, שְׁאֵם צָרִיכִים מִשְׁהוּ צָרִיכִים לַגִּשֵּׁת לַאֲרוֹן הַקּוֹדֵשׁ, לְתַת נְשִׁיקָה לַפְּרֻכֶּת וּלְבָקֵשׁ מִהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ מִה שְׁצָרִיכִים.

עוֹד סֵפֶר מוֹהֲרָא"ש, שֶׁהַמְּלַמֵּד רַבִּי יַעֲקֹב לָמַד אֶתָּם נ"ך, סֵפֶר יְהוֹשֻׁעַ, שׁוּפְטִים, שְׁמוּאֵל א', שְׁמוּאֵל ב' וְסֵפֶר מְלָכִים עַד פָּרָק ח'; מוֹהֲרָא"ש הָיָה אֶז יֵלֵד בֶּן שֵׁשׁ שָׁבַע וְהוּא הָיָה אוֹמֵר כָּל הַשָּׁנִים שֶׁהוּא זֹכֵר כָּל מִילָה שֶׁל הַמְּלַמֵּד, כִּי הוּא הִכְנִיס אֶת זֶה בְּיָלָדִים בְּבִהֲרוֹת נִפְלְאָה, עִם אֲמוּנָה חֲזָקָה מְאֹד. מוֹהֲרָא"ש עוֹד לֹא יָדַע אֶז מִבְּרֶסֶלֶב וְשֶׁהַמְּלַמֵּד הוּא חֲסִיד בְּרֶסֶלֶב, שָׁנִים אַחֵר כִּי כְּשֶׁמוֹהֲרָא"ש הִתְקַרֵּב נוֹדַע לוֹ שֶׁר' יַעֲקֹב קִלְמֶנוּבִּיץ הָיָה חֲסִיד בְּרֶסֶלֶב.

בְּעֵנִין הַיֵּלֵד שָׁבָא לְסֵפֶר לֶךְ עַל יֵלֵד אַחֵר שֶׁהוּא דִּבֵּר אֵתוֹ לֹא בַּעֲדֵינוּת; תֹּאמַר לַיֵּלֵד שֶׁסֵּפֶר לֶךְ אֵת זֶה: "טוֹב מְאֹד שֶׁאַתָּה מְסַפֵּר לִי, תְּמִיד תִּבּוֹא לְסֵפֶר לִי"; וְאֵת הַיֵּלֵד הַשָּׁנִי קָח לְצַד וְתִגִּיד לוֹ שֶׁלֹּא יִדְבֹּר כִּי, תֹּאמַר לוֹ אֵת חֲמֶרֶת הָעֵנִין שֶׁל נְבוּל פֶּה.

כְּשֶׁאַתָּה צָרִיךְ לְתַת מוֹסֵר לַיֵּלֵד תַּעֲשֶׂה זֹאת כְּמוֹ שְׁנוֹתָנִים תְּרוּפָה; כְּמוֹ שֶׁיֵּלָדִים לֹא רוֹצִים לְקַחַת תְּרוּפָה, כִּי הֵם לֹא רוֹצִים לְשִׁמּוֹעַ מוֹסֵר. מִה עוֹשִׂים כְּשֶׁצָּרִיכִים לְתַת לַיֵּלֵד תְּרוּפָה? קִשָּׁה לְסָבּוּל אֶת הַתְּרוּפָה הַחֲרִיפָה, מִה עוֹשִׂים? נוֹתְנִים לָהֶם לְשִׁתּוֹת מִשְׁקָה מְתוּק לִפְנֵי וְאַחֲרֵי וּבְאִמְצַע מִשְׁחִילִים אֶת הַתְּרוּפָה הַחֲרִיפָה, כִּי זֶה גַּם עִם מוֹסֵר; כְּשֶׁמְלַמֵּד רוֹצֵה לֹאמַר מוֹסֵר לְתַלְמִיד, צָרִיכִים לְהַתְחִיל עִם מִילִים יְפוֹת, לְשַׁבַּח אֶת הַתְּלָמִיד, כְּמָה יָקָר הוּא, וּבִתְוֹךְ הַדְּבָרִים אוֹמְרִים לוֹ שֶׁלֹּא מְדַבְּרִים נְבוּל פֶּה, אוֹמְרִים לוֹ אֵת חֲמֶרֶת הָעֵנִין שֶׁל זֶה וּמְסִימִים עִם חִיזוּק טוֹב, כְּמָה הוּא חָשׁוּב, כְּמָה יָקָר הוּא וְכְמָה יָפָה הוּא יִגְדֵּל אִם הוּא יִתְנַהֵג טוֹב.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֵנִינִים.

עם תְּפִילָּה אַתָּה תִּהְיֶה בְּאוֹמֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ט' אֵייר, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכָבוֹד ... נִרוּ יָאִיר

קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם אַתָּה רוֹצֶה לְבוֹא לְאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת דָּבָר אֶחָד,
'לְבַקֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וְשׁוּב לְבַקֵּשׁ'; יוֹתֵר מִזֶּה אֵין מֶה לַעֲשׂוֹת.

עם תְּפִילָּה אַתָּה תִּהְיֶה בְּאוֹמֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לֹא לְהַשְׁפִּיל אֶת עַצְמְכֶם

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, ט' אֵייר, שְׁנַת ה'תשפ"א

מֵרַת ... תִּחְיֶי

קִבְּלָתִי אֶת הַמִּכְתָּב.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם, תִּתְּנֶנִּי בְּחֻמָּה וְאֶל תֹּאמְרוּ אֶת הַמְּלִים הָאֵלּוּ לְבַעַל;
אִם תֹּאמְרוּ לוֹ פַּעַם אַחֵר פַּעַם שֶׁהוּא טוֹב וְאַתֶּם לֹא הוּא יִתְחִיל לְחַשֵּׁב שְׂאֵתֶם
צוּדִקִּים, וְלֹא יִהְיֶה טוֹב.

כִּמָּה שְׂאֵתֶם שְׁבוּרִים בְּעַצְמְכֶם, כִּמָּה שְׂאֵתֶם שְׁלִילִים בְּעַצְמְכֶם, אֵל
תִּזְלָזְלוּ בְּעַצְמְכֶם בְּפָנֵי הַבַּעַל; בַּעַל אוֹהֵב אִשָּׁה שְׂמִיחָה, לֹא אַחַת שְׂאוֹמֶרֶת
יוֹמָם וְלַיְלָה, לִילָה יוֹם: "אֲנִי בֶן אָדָם מִגִּעִיל".

אִם אַתֶּם רוֹצִים לָצֵאת מִהָעֶצְבוֹת וּמִהֶמְרָה שְׁחוּרָה שְׁלָכֶם יֵשׁ עֲצָה, מִי
שְׂמִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָעֲצָה הַזֹּאת - נוֹשֵׁעַ; אֲנָשִׁים אוֹמְרִים שֶׁהֵם רוֹאִים יְשׁוּעוֹת
גְּלוּיּוֹת, זֶה בְּדוּק וּמִנְסָה, זֶה מִמֶּשׁ פְּלִאִי, הָעֲצָה הַזֹּאת לֹא עוֹלָה כֶּסֶף, זֶה
בַּחֲנֹם, הָעֲצָה הִיא הַתְּבוּדוּת; שֵׁיִסְפְּרוּ לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ מֶה שְׁעוֹבְרִים, כִּמָּה
קִשָּׁה זֶה כְּשֶׁרוֹאִים הַכֹּל שְׁחוּר, כִּמָּה קִשָּׁה זֶה שְׂאָדָם לֹא אוֹהֵב אֶת עַצְמוֹ,

ומבקשים ממנו שיעזור לצאת מהעצבות ומהמרה שחורה לששון ולשמחה.
בכל מקרה תזכרו זאת, לא לומר לבצע: "אני מגעילה", "אני רעה"; כי
האהבה ביניכם עלולה להתקרר.
השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

...

בררת יפה את ההלכה בכזו בהירות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי קדושים, ט' אייר, שנת ה'תשפ"א
לכבוד ... נרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

עינתי בתשובה שכתבת על הפשרות של מסנן שהמים נשארים במקוה;
אתה מוכיח שזוהלין זה רק כשזה יוצא, ואפילו אם יאמרו שזוהלין זה גם
במקום עצמו, אבל כאן זה אחרת, כי זה מכת החשמל וכו'.

מאד נהניתי לראות כמה יפה בררת את ההלכה בכזו בהירות. אם מתר
לי לבקש שתשלח לי את כל החדושים שלך; אני מאד נהנה לראות איך אתה
בונה תשובה מההתחלה, מהגמרא, ראשונים ואחרונים, עד הלכה למעשה.

אגב, מוהרא"ש אמר לי כמה פעמים שאלמד בכל יום לכל הפחות שלש
תשובות מספרי שאלות ותשובות, כי זה מחיד את המוח.
השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

בזכות שזרקתם את האינטרנט, אתם תזכו לילדים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי קדושים, י' אייר, שנת ה'תשפ"א
לכבוד משפחת ... שיחיו

עכשיו אני שומע את ההדשות הטובות ששניכם, גם ... וגם אתם שניכם
החלטתם לזרק את האינטרנט; עשיתם את הצעד הנכון עבור החיים שלכם

ועבור הדורות העתידים.

בזכות זה אני מאחל לכם שבקרוב תפקדו בזרע של קיימא, שתראו דורות מאירים.

אני יודע שעוד מעט תהיה לכם משיכה לחזר לשם; כשעושים צעד טוב זה עדיין לא אומר שתמיד יהיו חזקים, אולי יום אחד תחשבו 'מה כל כך רע שיהיה אינטרנט?' אולי תפנס התאנה הישנה, זה ימשוך בחזרה; תזכרו שבזכות הקבלה הטובה אתם תזכו להפקד בילדים, ואם לא יהיה לכם בבית את כל הפלים הללו ובעבודה יהיה לכם רק אינטרנט עם סנון - יהיו לכם ילדים כשרים, בנים צדיקים.

השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

...

גודל מעלת תרגום הגליון לאנגלית

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי קדושים, י' אייר, שנת ה'תשפ"א

מרת ... תחזי', קרנית ברסלב

קבלתי את המכתב.

אתם לא יכולים לתאר לעצמכם את גודל מעלת תרגום הגליון לאנגלית; אני שומע ממפיצים איך חוטפים את זה, אנשים אומרים שזה כל החיות שלהם, זה נותן להם טעם בשבת קודש.

יש עשרות גליונות בבתי הכנסת, אבל הגליון של היכל הקודש זה דבר השונה לכל נפש; אין בזה תורות עמקות, זה פשוט אייר לחיים; אייר כולם צריכים, לא משנה למדן או אדם פשוט, גבר או אישה, צעיר או מבוגר - כולם מחיים את עצמם עם הגליון.

תראו שמצדכם זה יהיה מוכן כמה שיותר מקדם; ביום שישי זה לא זמן להכין את הגליון, אם מתקשרים אליכם ביום שישי לתקן את הגליון וכו' - אל תתייחסו.

אני מקווה שתלמדו להגיה בעצמכם, כך לא תצטרכו להזדקק לאחרים

וזה יהיה מוכן בזמן.

השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

...

אם מחזיקים מעמד מגיעים לדברים יפים

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת אחרי-קדושים, י"א אייר, שנת תשפ"א

לכבוד חברי הקרים, אנשי שלומינו תלמידי היכל הקודש ירושלים, ה' עליהם יחיו

השבוע מגיע שבוע שמח מאד, בפרט ליהודי ארץ ישראל; יש לנו השבוע את החג ל"ג בעמר. אני עדיין מקנה לקבל רשות שאוכל לבוא, לא התאשתי, אני עדיין מנסה לקבל רשות שאוכל להיות בל"ג בעמר אצל רבי שמעון, אני יודיע לכם אם אני בא.

מה אנחנו צריכים להוציא מימים כאלה גדולים? כלנו יודעים מה עבר על רבי שמעון בר יוחאי, הרומאים רצו להרוג אותו, הוא היה במשך שלש עשרה שנה מחבא במערה עם בנו, ראו למה זוכים אם מחזיקים מעמד; פעם רבי נתן דבר עם אנשי שלומנו שצריכים להתחזק מעמד בכל הכוחות, כי על כל אחד עוברים נסיונות קשים ומרים; באמצע השיחה הוא התלהב ואמר: "למה רבי שמעון בר יוחאי היה רבי שמעון בר יוחאי? כי היה לו את המדה הנכונה של התחזקות! למה האר"י הקדוש היה האר"י הקדוש? כי היה לו את המדה הנכונה של התחזקות! למה הבעל שם טוב הקדוש היה הבעל שם טוב הקדוש? כי היה לו את המדה הנכונה של התחזקות! למה רבינו הקדוש היה רבינו הקדוש? כי היה לו את המדה הנכונה של התחזקות! למה אני מה שאני? כי יש לי את המדה הנכונה של התחזקות"; אם מחזיקים מעמד מגיעים לדברים יפים.

את כל אחד מנסים בזה העולם, כל אחד עובר נסיונות קשים ומרים, הכל כי רוצים לראות אם האדם יחזיק מעמד, אם הוא ישאר חזק באמונה,

וְאִם מַחְזִיקִים מֵעֵמֶד זֹכִים לְהִגִּיעַ לַדְּרָגָה הַכִּי גְדוֹלָה.

אָצֵל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי הִיְתָה אֶהְבָּה, "אֲנִן בְּחִיבוּתָא תִּלְיָא (זוהר
הַקָּדוֹשׁ נִשְׂא קַח).", רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי אָמַר: "הָעֲנִין שְׁלָנוּ זֶה אֶהְבָּה"; לִכֵּן
הֵם זָכוּ לַדְּרָגוֹת הַגְּדוֹלוֹת הָאֵלוּ, לְקַדְשׁוֹת הַגְּדוֹלוֹת; אִם אֲנַחְנוּ נַחְזִיק אֶת
עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד אֲנַחְנוּ נִגִּיעַ לַדְּרָגוֹת הַכִּי גְדוֹלוֹת.

מָה אוֹמֵר לָכֶם אֲחִים יְקָרִים מִירוּשָׁלַיִם, אִם תִּסְתַּכְּלוּ אֶחָד עַל הַשְּׁנִי
בְּאַהֲבָה, אַתֶּם תִּאֲהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, אַתֶּם תִּפְרָגְנוּ אֶחָד לַשְּׁנִי - אַתֶּם תִּצְלִיחוּ.
כְּמוֹ כֵּן בְּבֵית, אִם בַּעַל וְאִשָּׁה חַיִּים בְּשָׁלוֹם, סוֹלְחִים אֶחָד לַשְּׁנִי - הַשְּׁכִינָה
הַקְּדוּשָׁה נִמְצָאת בְּבֵית, אִזּוּ יֵשׁ אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת בְּבֵית, וּלְהִפָּךְ, אִם יֵשׁ מַחְלוּקוֹת
- הַכֹּל נִחָרֵב.

שִׁבְת שְׁמַחָה.

...

בערות השם יתברך

עצתו אמונה

אלהינו

הנחלות של הצדיק

מהו צדיק? מה חושב הצדיק? ילדים, אתם יכולים לחשב מה הצדיק עושה כשהוא עובר זמנים קשים?

ביום שלישי פרשת בהר בשנת תשמ"ט מאוחר בלילה היתה בארץ ישראל תאונת דרכים, רכב אחד התנגש ברכב שני, ברכב ישב מוהרא"ש זכרוננו לברכה; הקדוש ברוך הוא עשה גם, מוהרא"ש נשאר בחיים; אבל שלש אצבעות מרגלו הימנית נשברו, מוהרא"ש חזר מיד לארצות הברית, החלט שמוהרא"ש צריך לעבור נתוח, וביום שלישי פרשת בחוקותי, ל"ג בעמר, מוהרא"ש נכנס לבית החולים.

מוהרא"ש מספר לנו, שבעודו שוכב בבית החולים עם כאבים חזקים הוא התחיל שוב ללמוד

אֶת הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ תִּיקוּנֵי זוֹהַר; הַסֵּפֶר שֶׁרַבִּי שְׁמַעוֹן
בֶּר יוֹחָאִי חֵבֶר בִּמְעָרָה בְּמִשְׁךְ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
שֶׁהוּא הִתְחַבֵּא עִם בָּנוּ, הִתְנַא הַקָּדוֹשׁ רַבִּי אֶלְעָזָר.
בְּשַׁעָה שְׁמוֹהֶרָא"ש לָמַד בְּבֵית הַחוֹלִים אֶת הַתְּקוּנִים
הַקָּדוֹשִׁים מוֹהֶרָא"ש קָבַל עַל עֲצָמוֹ קִבְלָה טוֹבָה,
הוּא הִבְטִיחַ לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵם הַנִּתּוּחַ יַעֲבוֹר
בְּשָׁלוֹם הוּא יִכְתֹּב אֶת כָּל הַחֲדוּשִׁים שְׁעוֹלִים בְּדַעְתּוֹ
בְּאַמִּירַת הַתְּקוּנִים.

מוֹהֶרָא"ש כּוֹתֵב חֲדוּשִׁים וְהִתְחַזְקוֹת עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים

ביום רביעי מוֹהֲרָא"ש עָבַר אֶת הַנִּתּוּחַ, הָיוּ נָסִים
גְּדוֹלִים, הַכֹּל עָבַר בְּשָׁלוֹם; בְּיוֹם חֲמִישִׁי בְּלִילָה
הַתַּחִיל מוֹהֲרָא"ש לְכַתֵּב אֶת הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ "לְהַבֹּת
אֵשׁ", חֲדוּשִׁים וְהַתְחַזְקוֹת עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים,
מוֹהֲרָא"ש סָבַל יְסוּרִים נורָאִים, וּבְכָל זֹאת הוּא
הַתַּחִיל לְכַתֵּב זֹאת בְּעוֹדוֹ שׁוֹכֵב בְּבֵית הַחוֹלִים.

יְלָדִים יְקָרִים, אֵין לָנוּ מִשָּׁג עַד כֹּמֶה הַצְדִּיקִים
הֵם גְּדוֹלִים; אֲפִילוֹ כְּשֶׁהֵם עוֹבְרִים יְסוּרִים קָשִׁים
הֵם מִמְּשִׁיכִים לַהֲיוֹת דְּבוּקִים בַּהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, הֵם
לוֹמְדִים וּמְחַדָּשִׁים חֲדוּשֵׁי תוֹרָה וְכוֹתְבִים אוֹתָם
עֲבוּרָנוּ, שְׁגָם אֲנַחְנוּ נוֹכַל לַעֲבֹד אֶת הָאֵלִים. אִם
נִצִּית לְמַה שֶׁהֵם אוֹמְרִים, גִּלְךָ בְּדַרְכֵיהֶם, יִהְיֶה גַם
לָנוּ טוֹב; אֲנַחְנוּ גַם נִזְכֶּה לַחֲיוֹת עִם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְלַהֲיוֹת דְּבוּקִים בַּהֶשֶׁם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת.